

an

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

29 EKİM

Cumhuriyet Bayramı'mız
KUTLU OLSUN

K. Atatürk

VAN'da DEPREM

**HAİN SALDIRI
24 ŞEHİT**

e-mail: ankaraagindernek@gmail.com

web sitemiz: <http://ankaraagindernegi.org>

EYLÜL - EKİM 2011

ağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ
Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Yayınıdır
Eylül-Ekim 2011 Yıl:21 Sayı: 237-238
Baskı Tarihi: 04/11/2011

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Adına

Sahibi

Ahmet DEVİREN

Genel Yayın Yönetmeni

Dr. Ahmet Nihat DÜNDAR

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Şener BİLGİN

Yazı Kurulu

Mustafa Kamil ATEŞ

(Dergiden Sorumlu Yönetim Kurulu Üyesi)

Mevlüt OKSUZOĞLU-Samettin AKBAŞ

Onur ONAT-Alper BİLGİN

İletişim

Ömer ÖZTÜRK

Yönetim Merkezi:

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği

Hoşdere Caddesi, Akasya Apt. No: 41-2 A

Y.Ayrancı / ANKARA

Tel: 0 312 426 75 90 Faks: 0 312 354 78 38

e-mail: ankaraagindernek@gmail.com

web adresimiz: http://ankaraagindernegi.org

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği,

PTT 101843 no.lu Çek Hesabı

T.C. Ziraat Bankası Ankara Yenisehir Şubesi

IBAN No: TR59 0001 0004 7139 7751 6850 02

Hesap No: 39775168-5002-0471

Yenisehir-ANKARA

İzin alınarak alıntı yapılabilir.

Gönderilen yazılar yayımlansın, yayımlanmasın

iade edilmez ve telif ücreti ödenmez.

Dergide yazının yayımlanması yazarın görüşünün pay-
laşıldığı anlamına gelmez.

Yazılardaki fikirler yazarlarına aittir.

Yayın Türü: Yerel Süreli Yayın

Grafik-Tasarım

Banu KAHRAMAN

0 554 918 37 47

Baskı

HAS-SOY Matbaacılık Bas. Tas. Tan. Ltd. Şti.

Kazım Karabekir Cad. 95/60 İskitler- ANKARA

Tel: 0 312 341 59 94 / 384 03 04

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi muhabirleri

Suat UYANIK - Ağın

Mehmet ERGÖNÜL - Ahmet SAMUR - İstanbul

Kapak ve Arka Kapak

Cumhuriyet - Deprem - Hain Saldırı

Ankara'da Elazığ Tanıtım Günleri

İÇİNDEKİLER

Cumhuriyet	3
Dr. Ahmet Nihat DÜNDAR	
Anılarım	7
Prof. Dr. M. Feyzi ÖZ	
Kıymetini Bil	8
İbrahim Sinan BEŞE	
İçimizden Biri	9
(Prof. Dr. Zeki HAFIZOĞULLARI)	
Mustafa Kamil ATEŞ	
Bu Bir Oyundur	12
Nihat ERTUGRUL	
Acı Kaybımız Şehidimiz	11
(Mehmet Ağgedik)	
Anneme Özlem	11
Fazilet TAŞBAŞI	
Yeni Kaymakamımız	12
Nedim AKMEŞE	
Kara Gün	12
Zeki HAFIZOĞULLARI	
Çocuk ve Disiplin	13
Duygu Çataltaş ÇALIŞIR	
Okul Çağı Çocuk Ağız ve Diş Sağlığı	16
Gülray ATEŞ	
Bir Arada Yaşamak	17
Nijat YUMUŞAK	
Babam Fevzi ŞENER	20
Bekir Sıtkı ŞENER	
Ağın Marşı	22
Ahmet SAMUR	
Mehmed'in Akçadağ Bavulu	23
Midran YOKUŞ	
Nihat ASYALI'yı Kaybettik	25
Ağın'da Yaşanmış Olaylar	26
Haber Getir	
Yonca Tohumu	27
Kısa... Kısa... Kısa... Haberler	
Doğumlar	29
Evlenenler	
Vefat Edenler	31

29 Ekim de Cumhuriyetimizin yıldönümünü MİLLÎ BAYRAM olarak kutlayacak, 88 yılı geride bırakacağız. Bu süre kimileri için uzun, kimileri için de kısa. Hepinizin bildiği gibi Cumhuriyet Bayramı Türkiye Büyük Millet Meclisinin 29 Ekim 1923'de Cumhuriyet rejimini ilan etmesi anısına her yıl 29 Ekim günü ülkemizde ve Kuzey Kıbrıs'ta kutlanan milli bayramlarımızdan birisidir. 28 Ekim öğleden sonra ve 29 Ekim tam gün olmak üzere bir buçuk gün resmi tatildir. Muhtemelen her yıl yaptığımız gibi, bu yıl da bayraklarımızı asacağız, öğrencilerin ve resmi kurumların etkinliklerini, yöneticilerin konuşmalarını, stadyumlarda yapılan şenlikleri akşam ise geleneksel olarak yapılan fener alaylarını izleyecek, kuşkusuz büyük bir bölümümüz de "Millî Bayram"ı tatil olarak algılayacağız ve o gün de yeterince algılanıp değerlendirilmeden geçip gidecek (Bu yıl 23 Ekim 2011 tarihinde VAN İLİ ve çevresinde meydana gelen DEPREM felaketi sebebiyle Cumhuriyet Bayramı kutlama törenlerinin sadece çelenk koyma ve tebrikleri kabul törenleri şeklinde icra edilmesi, tören geçişi, resepsiyon ve diğer kutlama faaliyetlerinin yapılmaması 2011/19 sayılı Başbakanlık genelgesiyle duyurulmuş, genelge metni 28. 10. 2011 tarihli Resmi Gazetede yayınlanmıştır) Oysa Türkiye Cumhuriyetimizin kurucusu büyük önderimiz Mustafa Kemal Atatürk 29 Ekim 1933'deki konuşmasında bu günü *en büyük bayram*, Türkiye Cumhuriyetini de en büyük eseri olarak nitelendirmişti

NIÇİN EN BÜYÜK BAYRAM OLARAK NİTELENDİRİLMİŞTİ?

Çünkü başta devlet başkanı olmak üzere, devletin başlıca temel organlarının belli aralıklarla yenelendiği, seçimle göreve getirildiği yönetim biçimi

CUMHURİYET'dir de onun için çünkü Cumhuriyet adı verilen yönetim biçimleri, yöneticilerin göreve getirilmesinde veraset yöntemini reddetmiştir.

Çünkü Cumhuriyet adı verilen yönetim biçimlerinde halk, yönetimini beğenmediği yöneticileri, belli aralıklarla yinelenen seçimlerde değiştirebilmek olanağına sahiptir. Bu nedenle yöneticiler, toplumu keyfi biçimde yönetemezler; halkın isteklerini ve beğenilerini göz önünde tutmak zorunda kalırlar. Bir başka deyişle, yöneticilerin iradesi mutlak değil, halk iradesi ile sınırlıdır.

Çünkü Cumhuriyetlerde bu özellikler, yönetenleri siyasal bakımdan halka "sorumlu" duruma getirir: yönetilenleri tebaa, kul olmaktan çıkarıp vatandaşlık konumuna yükseltir. Çünkü Yönetilenler, "hükümdarlık (Monarşi) adı verilen yönetim biçimlerinde tebaa veya kul durumundadırlar. Tebaa veya kul olmak, hükümdarın iktidarına ve tüm buyruklarına baş eğmekle yükümlü olmak demektir. "Tebaa" veya "kul", hiçbir zaman hükümdarın iktidarını sınırlayıcı veya denetleyici bir rol oynamaz. "Tebaa" veya "kul" hükümdarı seçimle değiştirmek olanağına sahip olmadığı için, hükümdarın "tebaa"ya karşı hiçbir siyasal sorumluluğu da yoktur.

Biz CUMHURİYET çocuklarıyız. Ne kimse-nin KUL'u ne de TEBAA'sı olduk... Ama babalarımız, dedelerimiz, atalarımız gördü, yaşadılar Cumhuriyet öncesi dönemleri **Osmanlı Devleti, hüküm sürdüğü 624 yılda 36 padişah tarafından yönetildi.** Bilindiği üzere padişah, şah, kral, hakan, sultan gibi tek kişiye dayalı yönetim sistemine **"Mutlakîyet" adı verilmiştir. Mutlakîyet yönetiminde egemenlik kayıtsız şartsız tek bir kişidedir.** Mutlakîyetle yönetilen ülkelerde de ülkeyi yöneten kişiye yardımcı olması için meclis

kurulur, meclis üyeleri halkın isteklerini yöneticiye duyurur, yasa tasarılarını hazırlardı. Bu yasa tasarıları yönetici tarafından benimsendiğinde yasalaşır. Bu yönetim biçimi ise **"Meşrutiyet"** tir. Osmanlı Devletinde 1876 ve 1908 yıllarında olmak üzere iki kez meşrutiyet ilan edilmişti.

CUMHURİYET İLANI KOLAY OLMAMIŞTIR

Lozan'ın kabulü, barışın sağlanması ve T.B.M.M.'nin varlığı ile egemenliğin kayıtsız şartsız ulusa ait olduğu, insan haklarına dayanan yeni bir devlet sisteminin temeli atılmıştı. Fakat gerek halkın, gerekse meclis içinde bulunanların bir kısmı Padişah'a dinsel ve geleneksel bağlarla bağlıydılar. Padişah'ın işgal ettiği Saltanat - Hilafet makamı yüzyıllardır kökleşmiş, benimsenmiş bir teokratik sistemdi ve 1300 yılından beri de Osmanlı'dan başka hiçbir aile iktidar olmamıştı. Egemenlik biri dinden, diğeri gelenekten gelen iki kaynaktan çıkıyor ve Padişah'ta toplanıyordu. Egemenliğin, tanrı hakları sisteminden, insan hakları sistemine geçişin bir sonucu olarak Padişah'tan ulusa geçiş, bir ilke olarak ilk kez Amasya Genelgesi'nde ortaya konmuş ve 23 Nisan 1920'de B. M. M. 'nde somutlaşmış, Teşkilat-ı Esasiye Kanunu da bu temel üzerine oturmuştu ama sorunlar vardı. Kurtuluş Savaşı ulusal bağımsızlık yanında ulus egemenliğini de açık bir biçimde ortaya koyduğu için mevcut bazı yöneticilerin düşmanlığını çekmekteydi. M. Kemal bu düşmanlıklardan haberdardı ama henüz zamanı olmadığı için bunları görmezlikten geliyor ve asla Padişah ve yanlılarını hedef almıyordu. Genç subaylık yıllarından beri inandığı ve Erzurum'da Mazhar Müfit'e not ettirdiği **"Cumhuriyet"** inancını **"Ulusal bir sır"** olarak sakladı. Kurtuluş Savaşı yıllarında da bu düşüncesini iç parçalanmaya yol açabileceği endişesiyle hiç ortaya atmadı. Hatta Sivas Kongresi sırasında **"Cumhuriyet"** ilan edelim önerilerini red etti. M. Kemal, Türkiye'nin siyasal yapısını değiştirmenin ilk adımını Saltanat'ın kaldırılmasını sağlamakla attı. Saltanat'ın kaldırılışına en yakın arkadaşları bile karşı çıkmışlardı. Meclis'te tutucu

kanat direndiyse de, M. Kemal'in kararlı ve sert tutumu sonucu Saltanat'ın kaldırılışı sağlandı. Fakat onun bu sert tutumu endişe doğurdu. **Bunun bir başlangıç olduğunu görenler çeşitli yöntemlerle onu engellemeye çalıştılar.**

2 Aralık 1922'de Meclis'e muhalif grup tarafından bir önerge verildi. **"İntihab-ı Mebusan Kanunu"**nda değişiklik yapılmasını isteyen önergede **"Büyük Millet Meclisi'ne üye seçilmek için Türkiye'nin bugünkü sınırları içindeki yerler halkından olmak ve seçim çevresine yeni gelenlerin ise en az beş yıl oturmuş olmaları"** gerektiği, kanun hükmü haline getirilmek isteniyordu. M. Kemal'i milletvekili seçilmekten yoksun bırakmak isteyen bu önerge üzerine söz alan M. Kemal, doğum yerinin Türkiye'nin sınırları dışında kaldığını, düşmanlara karşı savaştığını, vatani kurtarmak için hiç yerde beş yıl oturmadığını hatırlatıp, ulusun sevgisini kazanmış bir insan olmasına rağmen kendisini yurttaşlık haklarından yoksun bırakmak isteyen bu kimselerin bu yetkiyi kimden aldıklarını sordu. Önerge reddedildi.

Mustafa Kemal'in kamuoyu yoklaması yapmak üzere 14 Ocak 1923'de Batı Anadolu'da bir geziye çıkmasını fırsat bilen muhalif grup, O'nun Ankara'dan ayrıldığının ertesi günü **"Hilafet-i İslamiye ve Büyük Millet Meclisi"** başlıklı bir broşür yayınladılar. Broşürün önceden hazırlanmış olduğu ve M. Kemal'in Ankara'dan ayrılmasını fırsat bilerek dağıtıldığı anlaşılıyordu. Broşürün ana fikri, İslam kamuoyunun son gelişmelerden (Saltanatın Kaldırılışı) büyük ızdırap içinde bulunduğu, Hilafet'in hükümet demek olduğu ve Hilafet'in hukuk ve görevlerini yok etmenin hiç kimsenin, hiç bir meclisin elinde olmadığı esaslarına dayanıyor, yazı **"Halife Meclisin, Meclis Halife'nindir."** sözleriyle bitiyor, Yürütme yetkisinin Halife'ye verilmesini ve Meclis'in aldığı karar ve kanunların Halife'yi bağlamayacağı, dolayısıyla Meclis'in çıkardığı Saltanat ve Hilafet ile ilgili yasaların meşru olmadığı görüşü savunuluyordu. Bu

bildiri, M. Kemal'e ve O'nun gerçekleştirmek istediği devrime bir tepki idi.

İzmit'e gelen M. Kemal, din ve hilafet konusunda yaptığı açıklamada **"Türkiye Büyük Millet Meclisi Halife'nin değildir ve olamaz, Türkiye Büyük Millet Meclisi yalnız ve yalnız Ulusundur. "** dedi. T.B.M.M.'nin büyük programının tam bağımsızlık, kayıtsız şartsız ulusal egemenlik esaslarına dayandığını, teokratik devlet biçiminin ve buna bağlı bütün toplumsal düzenin ve çıkarların yıkılacağını belirtti. 16 Ocak'ta yaptığı toplantıda, Hilafet'in dinle ilgisi olmadığını, siyasi bir mevki olduğunu, idare-i maslahatçılıkla devrim yapılamayacağını belirttikten sonra **"Devrim kanunu mevcut kanunların üstündedir. Bizi öldürmedikçe, bizim kafamızdaki cereyanı boğmadıkça başladığımız devrim ve ilerleme bir an bile durmayacaktır"** diyerek ilgililere gerekli yanıtı verdi. İzmit'te yaptığı basın toplantısında, **"Devrim"** yapılacağını açıklarken, Meclis'te birliğin sağlanması için **"Müdafaa-ı Hukuk Gurubu"**nun gerekli olduğunu, bunun dışındaki grupların yararlı olmadığını belirtti ve **İttihatçılardan ülke yararı için politikaya karışmamalarını istedi. Bu sırada Annesi Zübeyde Hanım'ın ölüm haberi geldi. İzmir'de annesinin mezarı başında inancını "Ulusal hâkimiyet uğrunda canımı vermek benim için bir vicdan ve namus borcu olsun"** sözleriyle bir kez daha yineledi. Bu sırada Lozan'ın ilk görüşmeleri kesildiği için İsmet Paşa ile Ankara'ya döndü. Meclis'te gizli oturumlar çok sert geçti. Trabzon mebusu Şükrü Bey'in Topal Osman tarafından öldürülüşü, M. Kemal'e saldırılara yol açtı. M. Kemal'i kendilerine büyük engel gören gruplar, O'na karşı muhalefette birleşmişlerdi. Yakın arkadaşlarından Rauf Bey, Kazım Karabekir, Refet Bele, Ali Fuat Paşa'lar da yavaş, yavaş yanından ayrıлып, Hilafetçilerin yanında yer almaya başlamışlardı. Saltanatı geri getirmek isteyenlerin çalışmaları karşısında arkadaşlarının kendisini yalnız bıraktığını gören M. Kemal, 20 Mart 1923'te Konya'da yaptığı

bir konuşmada Türkiye'yi Ortaçağ karanlığına çekmek isteyenlere karşı tutumunu açıkça şu sözleriyle belirtti: **"Eğer onlara karşı benim şahsımda bir şey anlamak isterseniz, derim ki, ben şahsen onların düşmanıyım. Onların olumsuz yönde atacakları bir adım, yalnız benim şahsi imanıma değil, yalnız benim amacıma değil, o adım benim ulusumun hayatıyla ilgili, o adım benim ulusumun hayatına karşı bir kasıt, o adım ulusumun kalbine yöneltilmiş zehirli bir hançerdir."**

Cumhuriyet'e doğru gidiş bu kararlı sözlerde açıkça görülüyordu. Savaş zamanının T.B.M.M.'nin görevi son bulmuştu. Bu sebeple Meclis kendini dağıtıp, seçime gitme kararı aldı. M. Kemal, dağılmadan önce Meclisten 15 Nisan'da, Saltanatı geri getirmeye çalışanları vatan haini kabul eden bir kanun değişikliği ile "Hıyanet-i Vataniye Kanunu"na, ileride gerekirse yine İstiklal Mahkemeleri kurma fırsatını veren bir ek getirdi. Yeni kurulacak Meclis'te kuvvetli bir kadro oluşturmayı ve böylece Cumhuriyet'i ilan etmeyi düşünen M. Kemal'in bu çalışmaları yakın arkadaşlarının kendisinden uzaklaşmasını hızlandırdı. Rauf Bey ve arkadaşları, M. Kemal'in partiler üstü kalmasını, politikaya karışmamasını önererek, O'nu pasif duruma getirmek istiyorlardı. Rauf Bey'in İsmet Paşa ile aralarının açılması da bu ayrılığın başka bir yönü idi. Lozan'dan dönen İsmet Paşa'yı karşılamak istemeyen Rauf Bey Başbakanlık görevinden de istifa etti.

İkinci Meclis, Lozan'ı onayladı. Artık sorun Türkiye'nin rejiminin belirlenmesiydi. M. Kemal 22 Eylül 1923'de "Neue Treie Presse" adlı bir Viyana gazetesi muhabiriyle yaptığı görüşmede, 23 Nisan 1920'de kurulan sistemin Cumhuriyet olduğunu fakat adının açıklanamadığını belirtip, yapılacak işin yalnızca isim koymak olduğunu söyledi. Yeni devletin başkentinin neresi olacağı da bir sorundu. Ankara 1920'den beri bu işi yapıyordu. Merkezi ve güvenli durumu ortada idi. Meclis'te uzun tartışmalardan sonra **13 Ekim'de Ankara'nın başkent olması oyçokluğu ile kabul edildi. Cumhuriyet'in ilanına bir adım daha yaklaşılmıştı.**

M. Kemal'e Cumhuriyet'in ilanına fırsat veren bir hükümet buhranı oldu. Başbakan Fethi Okyar Bey'e karşı Meclis'te muhalefet oluşması üzerine M. Kemal, "Erkan-ı Harbiye Umumiye Riyaseti Vekili Fevzi Paşa'nın dışında kabinenin istifasına karar verdi ve karar 27 Ekim'de uygulandı. Mevcut sisteme göre her bakan Meclis tarafından tek tek seçiliyordu. İstifa eden bakanlar yeniden seçilirlerse, görev kabul etmeyeceklerdi. Bu sırada Rauf Bey, Kazım Karabekir, Ali Fuat, Refet Paşalar İstanbul'da bulunuyorlar, Ankara'da ise kabine kuramıyordu. Bu gelişmeler üzerine "Cumhuriyet İlanı" ile işi kökünden çözmeye karar veren **M. Kemal 28 Ekim gecesi Çankaya'da İsmet Paşa ve bazı kimseleri toplantıya çağırdı ve "Yarın Cumhuriyeti ilan edeceğiz."** diyerek kararını açıkladı. Misafirlerin ayrılmasından sonra İsmet Paşa'yı alıkoydu ve birlikte, Teşkilat-ı Esasiye Kanunu'nda gerekli değişikliği sağlayacak önergeyi hazırladılar. Ertesi gün saat 10'da Parti grubunda yapılan toplantıda, M. Kemal Paşa Genel Başkan olarak Hükümet buhranının mevcut sistemden kaynaklandığını, bunun çözümünün istikrarlı bir sistemde olduğunu belirttikten sonra değişiklik önergesini okuttu:

* Türkiye Devleti'nin Hükümet şekli Cumhuriyettir.

* Türkiye Devleti, Büyük Millet Meclisi tarafından idare olunur.

* Türkiye Devleti, Hükümetin inkisam ettiği idare şubelerini İcra Vekilleri (Bakanlar Kurulu) vasıtasıyla idare eder.

Bu önerge Parti toplantısında tartışıldı. Büyük Millet Meclisi'nin aynı akşam (29 Ekim 1923) saat 18: 45'de yaptığı toplantıdan sonra 20. 30'da "YAŞASIN CUMHURİYET" sesleri arasında Cumhuriyet ilan olundu ve yeni Türk Devleti'nin adı kondu. "TÜRKİYE CUMHURİYETİ". Hemen arkasından da Türk Ulusu'nun kurtarıcısı Gazi M. Kemal oy birliği ile Cumhurbaşkanı seçildi. Kürsüye gelen Cumhurbaşkanı M. Kemal, kendisini Cumhurbaşkanı seçen Meclis'e teşekkür ettikten sonra "Son yıllarda Ulusumuzun fiili olarak gösterdiği kabiliyet ve istidat,

kendi hakkında kötü düşüncede bulunanların ne kadar tetkikten uzak görünüşe önem veren insanlar olduğunu pek güzel ispat etti. Ulusumuz kendisinde bulunan nitelikleri ve değeri, hükümetin yeni adıyla uygarlık dünyasına çok daha kolay gösterebilecektir. Türkiye Cumhuriyeti, dünyada işgal ettiği yere layık olduğunu eserleriyle ispat edecektir... Türkiye Cumhuriyeti mutlu, başarılı ve muzaffer olacaktır." sözleriyle konuşmasını tamamladı. M. Kemal Cumhurbaşkanı seçildiğinde henüz 42 yaşındaydı. **Cumhuriyetin ilk Başbakanı İsmet İnönü oldu.**

19 Mayıs 1919'da Samsun'da başlayan yeni ve bağımsız bir Türk Devleti kurmak savaşı, dış ve iç düşmanlara karşı başarıyla sonuçlanarak Türkiye Cumhuriyeti kuruldu. **Kurtuluş Savaşı'nın inanç ve başarısı nasıl Atatürk ve ona destek verenlerin eseri idiyse, Cumhuriyet de yine O'nun ve ona destek verenlerin eseri idi.**

Bizi bugünlere taşıyanları, şehitlerimizi, gazilerimizi rahmetle ve saygıyla anıyorum. Onlar bize özgürlüğümüzü, insanlığımızı, yaşadığımız vatanımızı, kul'a kul olmamayı armağan ettiler. Acaba biz onlara layık insanlar olabildik, sahip olduklarımızın değerini yeterince bilebildik, **EĞEMENLİĞİN KAYITSIZ ŞARTSIZ MİLLETE AİT OLDUĞUNU UYGULAMADA GÖSTEREBİLDİK Mİ**, doğrusu emin değilim ama yaşadığım yıllar bana şunu öğretti:

1. Emek sarf etmeden, miras yoluyla kalan şeylerin bazılarınca yeterince değeri ve kıymeti bilinmiyor.

2. En kötü düzenleme ve rejimler bile iyi yöneticiler eliyle **İYİ SONUÇLARA**, en iyi düzenleme ve rejimler de kötü yöneticiler eliyle **KÖTÜ SONUÇLARA** yol açabiliyor... Önemli olan yönetenleri iyi seçmek, iyi insan olmak ve iyi yönetmek...

Yep yeni bir Anayasa hazırlık ve çalışmalarının başladığı bu günlerde bunları bir kez daha hatırlatmak ve sizlerle paylaşmak bir görev gibi geldi bana...

Kaynak: Ergün Aybars-Türkiye Cumhuriyeti Tarihi-Wikipedi

Anılarım...

Prof. Dr. M. Feyzi ÖZ

Birinci Sınıf Öğretmenliğimden:

İlk öğretmen okulunu bitirdikten sonra, Tunceli iline atanmışım. Bu ilde 7 yıl ilkokul öğretmenliği yaptım. Diyebilirim ki, bu süre hayatımın en güzel ve en başarılı yılları oldu.

Birinci sınıfı okuttuğum ilk yılı daima heyecanla hatırlarım. Okuma-yazma öğretimi ile ilgili kitaplar okuyor, ilkokul programını inceliyor, deneyimli öğretmenlerden, yöneticilerden yararlanıyordum. Başaramayacağım endişesine kapıldığım zamanlar oldu. Ancak, azimle ve heyecanla çalışmaya devam ettim. İlköğretim müfettişlerinden de çok yardım ve destek gördüm.

Öğretim yılı sonunda başarılı bir sonuca varmanın mutluluğunu duyuyordum. Okuma bayramına katılan velilerin coşkularını, sevinçlerini hiç unutamam. Bir kısmı okuma-yazma bilmeyen veliler, çocuklarını kucaklayarak öpüyor onlarla gurur duyuyorlardı. Ve şöyle diyorlardı, "Bu çocuklar bizi geçti! Bizleri geçecek." diyorlardı.

Gerçekten de öyle oldu. O çocuklardan öğretmen, bakan, milletvekili, belediye başkanı, hâkim, avukat, mühendis olanlar oldu; diğerleri de hayatlarına güzel yön veren aktif iş adamları oldular.

İlköğretim Müfettişliğimden:

Öğretim yılının sonlarıydı. Ankara-Çamlıdere ilçesi Bayındır Köyü İlkokulu Öğretmeni Hasan Bey, köydeki okuma bayramına davet etmişti. Bir sınıf bu bayram için düzenlenmişti. Kadın-erkekli kalabalık bir izleyici grubu vardı. Birinci sınıf öğrencileri sahneye çıkıp, hikâyeler, şiirler okuyorlardı; sıra tombul bir erkek çocuğa gelmişti. El hareketleriyle, coşkuyla bir "Bayrak" ve bir de "Atatürk" şiiri okudu. Onu da hep birlikte alkışladık. O an önde oturan bir dede koşarak, son şiirlerini okuyan toru-

nunu öperek, bağrına basarak, gözleri sevinç yaşları ile dolu olarak şunları söylüyordu, "Aferin Mustafa'm! ne güzel okudun! İşte biz Gazi Paşa Atatürk'le birlikte hep bu bayrak için savaştık!"

Daha sonra bu yaşlı dedenin Kurtuluş Savaşı'na katılmış bir "Gazi" olduğunu öğrendim.

Okuma-Yazma Okullarından:

"Türk Silâhlı Kuvvetleri Okuma-Yazma Okullarında" dört ay eğitim yapılırdı. Okuma-yazma bilmeyen erlere okuma-yazma, matematik, yurttaşlık bilgileri öğretilirdi.

Bir kursun üçüncü ayında, Halit adında bir er, ayağında romatizmadan şişlik olduğu için yakındaki hastaneye yatırıldı. İki gün sonra bir de ne görelim! Halit o şiş bacaklarıyla gelip gene kendi yerine oturmuş. "Halit sen hastasın, git hastanede tedavi ol!" sözlerimize bize şöyle karşılık verdi, "Ben bugüne kadar okuma imkânı bulamadım. Ordumuz sağ olsun; bize bu fırsatı verdi. Ben bu kursu bitirmeden, okuma-yazma öğrenmeden bu sıradan hiçbir yere gitmem. Hastane kaçmıyor ya. Hastaneye kurs bitince giderim," dedi. Halit sancı çekse de kursu tamamladı ve okuma-yazmayı öğrendi.

Sıcak bir temmuz günü; okuma-yazma okuldaki erler, bahçedeki ağaç gölgelerinde dinleniyorlardı. Sadece bir er, Ali, güneş altında dolaşıyordu. Yanımıza çağırıp, bir gölge altına gitmesini söyledik. Ali'nin bize yanıtı çok ilginçti. Şöyle diyordu, "Ordumuzun bize verdiği bu fırsatı iyi değerlendirip okuma-yazma öğrenmem gerekli. Bu gün derse kalktım. Öğretmenin söylediklerini yazamadım. Öğretmen beni cezalandırsa yeriydi; o cezalandırmadı. Şimdi güneşin altında dolaşıyorum ki Allah beni cezalandırsın."

Hayretle Ali'nin yüzüne baktık ve Türk halkının öğrenmeye olan büyük isteğini, bir kere daha derinden hissettik. Türk ordusunun, halkımızın okuma-yazma yönünden gelişmesine yardımcı oluşu çok sevindiricidir. Ben de, bu okullardaki çalışmalara, bir eğitimci olarak, yedi yıl süre ile yardımcı olmaktan daima kıvanç duyarım.

Halkımızın Aydınliğa Desteği

Okuma-yazma öğretimi kursuna devam eden arkadaşlarımız, dersleri dikkatle izliyor, notlar alıyor, anlatılanları tekrar ediyorlardı. Salonda arı kovanındakine benzeyen güzel çalışmalar oluyordu. Bir gün kurstaki arkadaşımız çok ilginç bir olayı anlattılar. Sabah erken kalkıp yakındaki taksi durağına gidiyoruz ve kursa geliyoruz. Taksi şoförü bir gün bize, "Arkadaşlar, her gün böyle erken saatlerde nereye gidiyorsunuz?" diye sordu. Biz de, "Kursaya gidiyoruz. Okuma-yazma öğretim bilgisi alarak, yurttaşlarımıza okuma-yazma öğreteceğiz," dedik. Şoför tekrar sordu, "Size bu iş için ne kadar para ödeyecekler." Biz de, "Hiçbir ücret ödemeyecekler. Çünkü bu bir memleket hizmetidir. Bu hizmeti biz gönüllü olarak yapıyoruz." Şoförün bundan sonraki konuşmaları çok ilginç oldu. "Sayın arkadaşlarım, böyle bir hizmetten ben de çok hoşlandım doğrusu. Vatandaşlarımızı cehaletten kurtarmak ne güzel. Bu hizmete benim de küçük bir katkım, bir desteğim olsun arzu ederim. Bunun için, izniniz olursa, artık ben de, sabahları kursa giderken, sizden ücret almayacağım," dedi. Çok ısrar ettiğimiz halde, şoför ücret almadı. Her düzeydeki insanlarımızın, öğrenmeye, aydınlığa özlemi ve desteği ne güzel!.

Halkımızın Öğrenme İsteği

Rengin Hanım, Gülten Hanım ve arkadaşları, kurs açmak için çevredeki halkla görüşüyorlardı. Sirtında çocuğunu taşıyan genç anne, çocuğunu yere indirerek şunları söylüyordu, "Öğretmen ablalarım bana okuma-yazma öğretirseniz, size düğün armağanım olan tek bileziğimi bile veririm. Okuma-yazmaya yemek içmek kadar ihtiyacımız var. Ne olur bize okuma-yazma öğretin."

Bu güzel istekleri dile getirenler için hemen okuma-yazma kürsü açıldı. Bu genç gelin ve arkadaşları, okuma-yazma öğrendiler.

KIYMETİNİ BİL

Kıymetini bil

Geçen o yudum yudum

Belki her anında uyuduğun

Masal Dünyası

Kıymetini bil

Onu boşa geçecek zamanla harcama

Dayanma diren haksızlığa.

Unutma

Dünyanın varlığı senle sürecektir daima

Kıymetini bil

Çünkü o hayatın baharındır

Sonbaharın gelmesine yakın

Gençliğini sana aratır

Kıymetini bil

Baharda açan bir güldür o

Yaşamın en güzel dönemidir

İçinde filizlenen umuttur

Belkide sevgi yumağıdır o

Kıymetini bil

Geriye baktığında ağaran saçlarla

Yaşanmış yada yaşanmamış

İyi veya kötü geçen hayatın ölüm sonu.

Kıymetini bil ki

Kimsesiz çaresiz kalma

Gençliğini ve Gençliği koru

HAYATTA KALMANIN TEK YOLU.

İbrahim Sinan Beşe

**Ankara Ağın kültür ve Dayanışma Derneği
yönetim kurulu üyesi
Mustafa Kamil ATEŞ'in
Ağın Andiri (Akpınar) Mahallesinden
Ceza Hukuku
Prof. Dr. Zeki HAFIZOĞULLARI
ile yaptığı sohbet**

K.ATEŞ: Ankara Ağın Kültür ve Dayanışma Derneğinin kurucu üyelerinden; dergimize şiir, makale yazarak katkıda bulunan; Başkent Hukuk Fakültesi Ceza Hukuku öğretim üyesi Sayın Prof. Dr. Zeki Hafizoğulları'nı dergi üyelerimize tanıtmak istiyorum. Zeki Hafizoğulları kimlerdendir?

Z.HAFIZOĞULLARI: Andiri'nin (yeni adını pek sevmiyorum.) Orta Mahallesinden Kılıcı Rıza ve Emine (lakabı deli Emine) Hafizoğulları'nın oğluyum. 1938 yılında Andiri'de doğdum. Okuryazar olmayan insanların, okuryazar çocuklarından biri-

yim. Babama 'Kılıcı Rıza Destanı' kitabımdaki şu şiir ile seslenmek isterim.

Gökte bir yıldız kaydı
Bir yerlerde bir masal daha bitti
Sana selamı var çocuklarının
Kentlerde göçmen oldular
Sıla hasreti doldurur yüreklerini
Torunlarına gelince
Onlar bu ülkenin yeni kentlileri
İnan emeklerin boşa gitmedi
Toprağında rahat uyu
Dilerim Ala dağdan esen yeller
Her sabah seher vakti
Fısıldar kulağına
'Rahmetin bol olsun'

9.12.1995

K.ATEŞ: İlköğretim çağından başlayarak eğitim ve öğretim hayatınızı anlatır mısınız?

Z.HAFIZOĞULLARI: İlkokulu köyümde okudum. Çok değerli Halim ve Nuri öğretmenlerimden eğitim aldım. Nur içinde yatsınlar. Ortaokula Arapkir'de başladım. Fakat başarısız olduğum için okuldan atıldım. Akçadağ Köy Enstitüsü'nün 1. sınıfına kaydoldum. Bu okuldan 1956 yılında mezun oldum. İlk görev yerlerim Bitlis ilinin Tatvan ve Ahlat ilçeleri oldu. Burada görevimi yaparken Bitlis lisesinin fark derslerini vererek dışarıdan liseyi bitirdim. Yüksek öğrenimde felsefe okumak istiyordum. Bu amaçla Ankara'ya geldim. Fakat araştırırken Ankara Hukuk Fakültesi'nde memur olan Ağın'lı Sebahattin Sarıoğlu'nun teşviki ile 1958 yılında Ankara Hukuk Fakültesine kaydımı yaptırdım. Ders kitaplarını alıp Ahlat ilçesindeki görevime döndüm. Uzaktan eğitimi takip etmek zor olduğu için Ankara iline tayinimi istedim. Ankara Şereflikoçhisar ilçesinin Hüsrev köyüne atandım. Fakat merkeze çok uzak olan bu yerden fakültedeki

sınavları takip etmek çok zordu. Bu nedenle 1959 yılında öğretmenlik görevimden ayrıldım. Ankara'da oturan bende emeği olan ablam Saadet Dinçer'in yanında kalmaya başladım. Fakültede öğrenci iken 1960 yılında askeri darbeyi yaşadım. Bu arada okul harçlığını çıkarmak için rahmetli Şeref Hocaoglu'nun yardımı ile Tapu Kadastro Müdürlüğünde hizmetli olarak çalışmaya başladım. 1964 yılında Hukuk Fakültesi'ni üçüncülükle bitirdim. Ankara mahiyet memurluğu stajına başladım. Bu sırada Adalet Bakanlığı'nın 1964 yılında açmış olduğu yurtdışı sınavına katıldım ve tek kazanan olarak doktora yapmak üzere İtalya'ya gönderildim. Burada dil eğitimimi tamamladıktan sonra Roma Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ne doktora öğrencisi olarak kaydoldum. 1969 yılında bu fakülteden hukuk doktoru ünvanı ile mezun oldum.

K.ATEŞ: Avrupa da başarılı dil ve hukuk eğitiminden sonra Türkiye de aldığınız görevler neler oldu?

Z.HAFİZOĞULLARI: Türkiye'ye dönünce Adalet Bakanlığı'nda hâkim adayı olarak göreve başladım. Bu arada Ankara Hukuk Fakültesi'nin asistanlık sınavını kazanınca zorunlu hizmetimi bu kuruma aktarıp fakültede göreve başladım. Akademik olarak doçent ve araksından Profesör oldum. Ankara Hukuk Fakültesi Ceza Hukuku kürsüsünde görev yaptım. 2005 yılında bu kurumdan emekli olup, Başkent Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde göreve başladım. Halen bu fakültede Ceza Hukuku derslerini vermekteyim. Yayımlanmış şiir kitaplarım ve Ceza Hukuku ile ilgili kitap, makalelerim bulunmaktadır.

K.ATEŞ: Bu yoğun ve başarılı akademik çalışmalar arasında evlilik, çocuklar ve varsa torunlarınızı anlatır mısınız?

Z.HAFİZOĞULLARI: İtalya'da doktora çalışmaları sırasında, burada edebiyat alanında lisans çalışmaları yapan Türk öğrencisi Sümer Hanımla tanıştım ve 1969 yılında da evlendik. Eşim Türkiye'ye döndükten sonra Ankara Üniversitesi Dil, Tarih ve Coğrafya Fakültesi'nde okutman olarak görev yaptı ve emekli oldu. Bu evlilikten iki çocuğumuz oldu. Oğlum Ozan, O.D.T.Ü. Elektrik-Elektronik Mühendislik Fakültesi'ni ve yan dal olarak Matema-

tik Bölümünü de bitirdi. Kazanmış olduğu burs ile Amerika'da doktorasını yapmaktadır. Kızım Suna da O.D.T.Ü. si Endüstri Mühendisliği Fakültesi'ni bitirdi. O da Amerika'da doktora çalışmaları yapmaktadır. Çocuklarımin her ikisi de evli olup kızımdan iki tane toruna sahibim.

K.ATEŞ: Öğretim görevlisi ve avukat olarak kazanımlarınız ışığında gençlere önerileriniz neler olacaktır?

Z.HAFİZOĞULLARI: İstedikleri, mutlu olacakları iş kollarında çalışmalıdırlar. Yaptıkları işleri çok sevmeli ve en iyi şekilde başarmalıdırlar. Bol bol çalışmalı ve insanları sevmelidirler.

K.ATEŞ: Ankara Ağın Kültür ve Dayanışma Derneğinin çalışmaları hakkındaki düşünceleriniz, Ağınlı hemşerilerimize söylemek istedikleriniz nelerdir?

Z.HAFİZOĞULLARI: Öncelikle tüm Ağınlılar olanaklarını sonuna kadar zorlayarak köprünün yapılmasını sağlamalı ve dernek çalışmalarına yardımcı olmalıdırlar. Ağınlılar ticaretle uğraşmalı, bu konuya önem vermelidirler. Kaymakamlık ve Belediye ticaretin canlanması için tüm olanaklarını kullanmalıdır. Bu arada dernek başkanı Ahmet Deviren'e özverili çalışmalarından dolayı teşekkürlerimi sunarım. Derginin içeriği Ağın merkezi ve köylerini kucaklamalıdır. Ağınlılar zeki, zarif, dürüst ve sürgünde yaşayan insanlardır.

Yaptığı Görevler

- An. Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dekan Yrd.
- An. Üniv. Huk. Fak. Ceza ve Ceza Usul Hukuku Ana Bilim Dalı Başkanı.
- An. Üniv. Huk. Fak. Yönetim Kurulu Üyeliği.
- An. Üniv. Huk. Fak. Kamu Hukuku Bölüm Başkanlığı.
- Gazi. Üniv. Sosyal Bilimler Enstitüsü, Polis Akademisi, Jandarma Subay Okulu Öğretim Üyeliği.
- Adalet Bakanlığı Eğitim Merkez Kurul Üyeliği.
- Atatürk Kültür Dil ve Tarih Kurumu Atatürk Kültür Merkezi Üyeliği.
- TRT Kurumu Yönetim Kurulu Üyeliği ve Başkan Yardımcılığı.

ACI KAYBIMIZ... ŞEHİDİMİZ..

Ağın Saraycık Köyünden Fatma-Bekir Ağgedik'in oğlu Mehmet Ağgedik Askerlik görevini ifa etmekte iken 19.10.2011 tarihinde Hakkari ili çukurca ilçesinde teröristlerin saldırısı sonucu hakkın rahmetine kavuşarak şehit olmuştur.

Şehidimize Allah'tan rahmet, tüm hemşeri, yakınları ve diğer şehitlerimizin ailelerine başsağlığı diliyor, üzüntülerini paylaşıyoruz.

Anneme Özlem

Fazilet TAŞBAŞI

Hayat bana yalan söyledi anne!

Ben anneme - babama hayırlı bir evlat, çocuklarıma iyi bir anne olmak istedim. Eşime onurla yanında taşıyacağı hiç bir zaman benden utanmayacağı eş olmak istedim. Komşularıma, dostlarıma elimden geldiğince gücümün yettiğince yardımcı olmaya çalıştım.

Eksiğim, noksanım olmuştur. Bilerek kimseye yanlış yapmadım.

Şimdilerde kendimi oldukça yalnız hissediyorum. Dertlerimi, neşelerimi seninle paylaştığım gibi kimse ile paylaşamıyorum.

Hayattan beklediklerimin bir kısmı gerçekleşmedi, hayat bana yalan söyledi anne!

Her zaman olduğu gibi beni sabırla dinleyeceğini bildiğim için duygularımı seninle paylaşmak istedim:

Sen hep "babam 61 yaşında öldü bende o yaşlarda öleceğim" derdin, ölümünden korkardın. Babandan çok yaşadın amma korkunun ecele faydası olmadı beklemediğimiz bir zamanda bizleri yalnız bıraktın.

Bu yalnızlıktan en çok etkilenen babam oldu, benim gibi oda yetim kaldı.

Sen babandan çok yaşadın amma galiba ben senin yaşını geçemeyeceğim. Kendimi yaşamın kıyısında hissediyorum. İnşallah yanılmış olurum.

Gitmekten korktuğum kadar arkamda bırakacaklarımı düşünüyorum.

Yaşlı babamı düşünüyorum. Yuvası dağılmış oğlumu düşünüyorum.

Şakayla (sana bir şey olmaz, hemen evlenirsin) dediğim eşimi düşünüyorum. En çok istediğim (Allah gecinden versin) babamın benden geriye kalmaması!

En çok istediğim (Allah gecinden versin) babamın benden geriye kalmaması! Oğlum Cüneyt'in evlenip yuva kurması...

Kaderin önüne geçilmiyor, hayat akıyor, her şey olacağına varıyor.

Seni çok özledim anne!

2009 un ekim ayında bir kalp rahatsızlığı yaşadım. Doktorumun ve etrafımdaki insanların umutlarının azaldığı anda bende durumun farkındaydım. Çok acı çekiyordum. Acımı içimde gizliyordum, metin olmaya çalışıyordum. Uykusuz, huzursuz gecelerim çok oldu. Uykusuz gecelerimin birinde, duygu yoğunluğu içerisinde sana bu yazıyı yazma ihtiyacı duydum..

O günlerde arayıp soran eş-dost-arkadaş herkese gecikmiş olan teşekkür borcumu ödemek istiyorum. Teşekkür ediyorum, şükranlarımı sunuyorum.

AĞIN KAYMAKAMLIĞINA NEDİM AKMEŞE ATANDI...

Yeni Kaymakamımız NEDİM AKMEŞE 2. 10 1980 tarihinde Sinop ilinin Boyabat ilçesinde dünyaya geldi. 2003 yılında İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Kamu Yönetimi Bölümünü bitirdi. 2005 yılında Amasya Kaymakam adayı, daha sonra Afyon-Evciler Kaymakam vekili, 2008 Rize-Kalkandere Kaymakamı, 2011 AĞIN KAYMAKAMI.

YENİ KAYMAKAMIMIZ NEDİM AKMEŞE DERNEĞİMİZİ ZİYARET ETTİ...

Rize ilinin Kalkandere ilçesi Kaymakamı olarak 2008 yılından buyana görev yaparken AĞIN KAYMAKAMLIĞINA atanan ve İçişleri Bakanlığının bir semineri sebebiyle ANKARA' da bulunan Nedim Akmeşe 11 Ekim 2011 Salı Günü saat 17. 00 de Derneğimizi ziyaret etti. Dernek Başkanı Ahmet Deviren, Nihat İspir, Necmi Atalay, Mustafa Güzel, Mehmet Baltacı, A. Nihat Dünder, Ahmet Çetin, Mevlüt Öksüzoğlu, M. Kamil Ateş ve Ömer Öztürk'ün bulunduğu ziyarette dünü ve bugünüyle AĞIN konuşuldu. Yaklaşık 2 saat süren ziyaret BAŞARI Dilek ve TEMENNİLERİ, Destek sözleriyle sön buldu.

KARA GÜN

Kara bahtım kem talihim
taşa bassam iz olur
Ağustosta suya girsem
balta kesmez buz olur

Umutsuzluk
Ufuk zifiri karanlık
Şafaktan hiç eser yok

Kavga var
Farklılıklar üstüne
İnsan insana düşman

İnanç
İnançsızlık
Tutkunun tutsağı

Suratlar asık
Herkes herkesin kurdu
Barışa uzanan eller boşa

Korku sinsi
Sokağa sinmiş
Yarın ne olur bilinmez

Dilde demokrasi
Kimse ne bilmez
Şiddet her yerde

Elbette kara gün kararıp gitmez
Şafak söker bir gün

Gelin
Birlikte
Güneşe koşalım

Zeki Hafizoğulları

Çocuk ve Disiplin

Duygu Çataltaş ÇALIŞIR

Disiplin nedir?

Disiplin; çocuğa uygun ve istenen davranışları öğretmek, alışkanlık kazandırmak, kurallara uymasını sağlamak üzere çocuğu eğitmek demektir.

Disiplin çoğunlukla ceza ile eşdeğer tutulmakta ve bu nedenle de özellikle modern yapıdaki ailelerde göz ardı edilmektedir. Oysaki disiplin ceza değil, kurallar bütünüdür. Kuralların öğrenileceği ilk ve en güvenli yer ailedir. Çocuk kurala uymayı evde öğrenmediyse bunu öğreneceği yer okul ortamı olur. Okul ortamı her zaman sevgi dolu olmayabilir. Bu da çocuğun özgüven gelişimini zedeleyip, olumsuz davranışlar sergilemesine neden olabilir.

Disiplin, koşulsuz sevgiyle birlikte olduğunda etkisini gösterir. Ne yaparsa yapsın her koşulda anesi ve babası tarafından sevildiğini, kabul edildiğini bilen çocuk disiplin yöntemlerine karşı tepki göstermez. Koşulsuz sevgi göremeyen çocukta ise otoriteye karşı devamlı başkaldırma, söylenenlerin tam tersini yapma davranışları görülür.

Kurallar yalnızca çocuğun uygun olmayan davranışlar sergilediği, söz dinlemediği zaman uygulanmamalı, her koşulda uygulanmalıdır. Kurallar, kuralı koyan kişiye ait değil davranışa ait olmalıdır. Eğer anne yemek bittikten sonra çikolata yenebileceğine dair bir kural koyduysa, bu kural sadece çocuk anne ile birlikteyken değil diğer insanlarla birlikteyken de (baba, dede, teyze gibi) uygulanmalıdır.

Kurallar nasıl belirlenmeli?

Kurallar belirlenirken; çocuğun yaşı, becerileri ve kişilik özellikleri göz önünde bulundurulmalıdır. Her çocuk aynı yaşta aynı becerilere sahip olmayabilir. Öncelikle çocuğun içinde bulunduğu yaş dö-

mine ait beceriler incelenmeli ve çocuğun sahip olduğu becerilerle karşılaştırılmalıdır. Yapmakta zorlandığı beceriler desteklenirken yapabildikleri kural haline getirilebilir. Örneğin; giysilerini katlamakta zorlanan bir çocuğa bu davranışı kural haline getirip uymasını beklemek yarar sağlamayacağı gibi, çocuğun kendine olan güvenini de zedeleyecektir. Bunun yerine destekle giysilerini katlama becerisi geliştirilirken, öte yandan yatağını toplatabiliyorsa bu davranış kural haline getirilip buna uyması beklenebilir. Kuralların somut olması, çocuğun kendisinden beklenen davranışı göstermesini kolaylaştırır. Çocuğun düzenli olmasını beklemek yerine düzenli olma kavramını somutlaştırıp davranışlara dökmek (yatağını toplamak, giysilerini askıya asmak gibi) daha yararlı olacaktır. Kuralların alışkanlık haline gelmesi ve çocuğun yapması gerekenleri unutmaması için, anne baba çocukta bekledikleri davranışları bir liste yapıp odasının duvarına asabilir. Şöyle ki; sabah kalkınca el yüz yıkamak, yatağını toplamak, dişlerini fırçalamak, oyuncaklarını toplamak, giysilerini asmak, yatmadan önce çantasını toplamak gibi... Bu şekilde çocuk her gün yapacağı işleri listeden takip edebilir.

Kurallar çocuğa nasıl anlatılmalı?

Kuralları anne-baba birlikte belirlemeli ve çocuğa da birlikte anlatılmalıdır. Çocuk okuma yazma biliyorsa, kurallar yazılı hale getirilebilir ve bütün aile hep birlikte kurallar hakkında konuşabilir. Daha küçük yaşta çocuklara kuralların tamamını anlatıp sonra da bunlara uymasını beklemek haksızlık olur. Çünkü küçük çocuklar söylenenlerin çoğunu unutabilirler. Çocukta istenmeyen bir davranış gözlemlendikten hemen sonra anne-baba kızıp bağırmadan çocuğu karşılarına alıp davranışının

uygun olmadığını, bunu bir daha yapmaması gerektiğini sakın ama kararlı bir ses tonuyla çocuğa anlatmalıdır. Çocuk bu davranışı her tekrar ettiğinde aynı yöntem uygulanmalıdır. Anne-babasının bu konuda kararlı olduğunu gören çocuk bir iki denemeden sonra istenmeyen davranışa son verir. Örneğin; çocukta vurma davranışı gözlemlendiğinde anne-baba şöyle söyleyebilir, "vurmak çok yanlış. Kimseye vurulmaz. Bunu bir daha yapmanı istemiyoruz. "

Kuralların olumlu bir ifade ile anlatılması da kurala uymayı kolaylaştıran etkenlerden biridir. Yapılacak davranışların emir cümlesi ile söylenmesi çocuğun aksi davranışlar sergilemesine neden olabilir. Çocuğa, "ödevini yapmazsan bilgisayarla oynayamazsın, " demekle "ödevini bitirdiğinde bilgisayarla oynayabilirsin, " demek aynı anlama gelmekle birlikte ilk cümlede bir ceza ifadesi sezilirken ikinci cümlede ödül hissedilmektedir. Olumlu ifade kurala uymayı kolaylaştırdığı gibi çocuk-anne-baba iletişimini de destekler.

Anne-babalar bazen bir davranışın neden yapılmaması gerektiğine dair açıklamalar yapmaya başlarlar. Neden yapılmaması gerektiği elbette açıklanmalıdır. Ancak yapılan açıklamaların yaş düzeyine uygun olması gerekir. Yaş büyüdükçe açıklamayı artırmak, küçük yaşlarda ise davranışın yanlış olduğunu söylemek yeterlidir.

Kural koymaya ne zaman başlanmalıdır?

Çocuğun emeklemeye başlamasıyla birlikte kural koyma ihtiyacı ortaya çıkar. Emeklemeye başlayan çocuk etrafını keşfetme güdüsüyle dolapları karıştırır, çekmeceleri boşaltır, kendisini tehlikeye sokabilecek davranışlarda bulunur. Bu durumda ebeveynlerin en sık başvurdukları yöntem "yapma" demek, hatta bağırıp kızmaktır. Bunun yerine küçük yaştaki çocuklar için, "Hayır, yapılmaz" demek ve gerekli önlemleri almak (dolap kapaklarını kilitlemek, tehlike yaratabilecek eşyayı yüksek bir yere kaldırmak vb.), yaş büyüdükçe de kuralları çocuğa hatırlatmak gerekir.

Ödül mü, ceza mı?

Davranış değişikliği sağlayan önemli faktörlerden biri cezadır. Ancak, ceza çocuğun yaptığı hatalardan öğrenmesini, ders almasını teşvik etmek yerine çocuğun içinde öfke birikimine yol açar. Cezalandırılan çocuk "ben kötüyüm, " diye düşünür. Oysa hatasının doğal sonucunu yaşamasına izin verildiğinde kişiliğinin değil yaptığı davranışın uygun olmadığı mesajını alır.

Uygun davranışı öğrenmenin ve öğretmenin etkili yolu ise ödüllendirmedir. **"Uygun davranış zaten yapılması gereken davranıştır"** düşüncesi ile anne-babalar olumlu davranışı karşısında çocuğa hiçbir şey söylemezler. Tıpkı her akşam yemek yapan anneye, çoğunlukla yaptığı yemekle ilgili geri bildirim verilmemesi gibi. Ancak ödüllendirilen davranış tekrarlanır ve pekişir.

Oysa çocuk uygun olmayan davranışlar sergilediğinde, anne-babanın dikkati hemen çocuk üzerine çevrilir. Çocuklar için önemli olan ailesinin dikkatini çekmektir. Bunun nasıl olduğu çok önemli değildir. Eğer çocuk uygun olmayan davranışları sonunda anne-babasının kendisine dikkat ettiğini fark ederse, bunu devam ettirmek için uygun olmayan şekilde davranmaya devam edecektir. Ceza, uygun olan davranışı göstermek yerine neyin yapılmaması gerektiğini belirtir. Anne-babalar, neyi yapmaması gerektiğini öğrenen çocuk neyi yapması gerektiğini anlar diye düşünebilirler. Oysaki farklı uygun davranışlar vardır ve çocuklar bu davranışları yönlendirmeye, anne-babanın rehberliğiyle öğrenir. Ödülle birlikte istenen davranışlar daha kolay yerleşir/Yaş büyüdükçe cezanın yaptırım gücü azalır. Üstelik isyan etme, söylenenin tersini yapma, sürekli olumsuz davranma şeklinde problemler yaşanabilir. Bu nedenle çocuğun istenen/uygun olan davranışlarının ödüllendirilmesi önemlidir.

Ödül yöntemi her yaş düzeyinde kullanılabilir. Küçük yaşlarda daha somut ödüller (şeker, gofret gibi) kullanılırken, yaş büyüdükçe eğlenceli aktivitelerin (sinemaya-maça gitmek, birlikte oyun oynamak gibi) ödül olarak kullanılması etkili olur. Ödül

ler belirlenirken kullanılacak ödülün çocuk için değerli ve kolay elde edilemeyecek olması önemlidir. Bu noktada ödüller çocukla birlikte belirlenebilir. Böylece çocuğu kurala uyma konusunda motive etmek daha kolay olur. Kullanılacak ödül özellikle çocuğun anne-babasıyla birlikte yapacağı bir aktivite olarak belirlendiğinde bundan hem çocuk hem de anne-baba keyif alır. Böylece "disiplin" kavramı otorite ve cezayı ifade etmekten çıkıp aile bireylerinin birbirleriyle uyumlu ve keyifli bir yaşam sürdürmelerini sağlamış olur.

Dikkat edilmesi gereken başka bir nokta da ödülün somut davranışlara yönelik olmasıdır. Çocuk kendisinden beklenen davranışın ne olduğunu ve sonucunda ne elde edeceğini net olarak bilmelidir ki o davranışı yapsın. Satış yaptıktan sonra ne kadar prim alacağını bilen bir satış görevlisinin işine daha sıkı sarılması gibi, çocuklar da yaptıkları davranış sonunda kazanacaklarını bildiklerinde o kurala daha kolay uyum gösterirler. **Anne-babaların yapması ve yapmaması gerekenler:**

Disiplin kurarken anne-babanın görevi otorite olmak değil, çocuğa rehberlik etmektir.

Anne-babalar çocuktan bekledikleri davranışları kendileri de uygulamalıdır.

Çocuktan dişlerini fırçalaması bekleniyorsa, anne-baba da dişlerini fırçalayarak çocuğa örnek olmalıdır.

Çocuktan hangi davranışların beklendiği açık ve net biçimde açıklanmalıdır.

Çocuktan beklenen davranışlar yaşına ve kişilik özelliklerine uygun olmalıdır.

Kuralları anne-baba birlikte belirlemeli ve çocuğa da birlikte söylemelidir.

Çocuktan beklenen davranışlar anlatılırken olumlu ifade kullanılmalıdır.

Çok özel durumlar dışında (ölüm, ebeveynlerden birinin evden ayrılması, ağır hastalık gibi) kurallar sabit olmalı, çocuk anne-babasının bu konuda kararlı ve tutarlı olduğunu anlamalıdır.

Kurala uymayı kolaylaştırmak ve kalıcı hale getirmek için ödüllendirme yöntemi kullanılmalıdır.

Kurala uyması için çocuğa kızıp bağırarak, rica etmek ve hatta yalvarmak uygun değildir. Bunun yerine anne-baba çocuğa sadece kuralı hatırlatmalıdır. Kurala uyup uymamak çocuğun seçimi olmalıdır. Ancak kurala uyduğunda ödüllendirilmeli, uymadığında da sonucunu yaşamalıdır.

DEĞERLİ OKURLARIMIZ

Maddi olanakları çok fazla olmayan bir ilçenin uzun suluklu denilebilecek bir süre (1967 yılından bu yana) dergi yayınlaması

Türkiye genelinde örnek olup, gönül işidir.

Bilindiği gibi, Dergimiz yalnızca abone bağışlarıyla yaşamını sürdürmektedir.

AÇIK DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ'nin

2010 ve 2011 yılları abone bağışı 30 TL'dir.

Abone bağışlarını hala yatıramamış olan okurlarımızın, Ankara Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği'nin 101843 no. lu Posta Çeki hesabına yatırmalarını önemle rica ederiz.

Gülay ATEŞ

Okul Çağı Çocuk Ağız ve Diş Sağlığı

"Nasıl olsa bu dişler değişecek. Çürümeleri-çekilmeleri problem değil, yani tedavi edilmelerine gerek yok, değil mi?" sorusuna çok muhatap oluruz biz diş hekimleri...

Hatalı bir ön karar vardır bu soruda; zira 6 ay ila 2,5-3 yaş arasında sürmesi tamamlanan ve "süt dişleri" olarak adlandırılan bu dişlerin bazısı 7 yaş, bazısı ise 11 yaşa kadar ağızda sağlıklı olarak kalmalıdır.

Bu zaman aralığında dişin kendi vaktinden önce düşmesi, çekilmesi özellikle ortodontik problemlere yol açacaktır. Daima dişler için rehber olan bu dişler kaybolduğunda, hatta çürük nedeniyle komşu dişle teması kaybolduğunda bile, daimi dişler açısından yer darlığı ve çapraşıklık problemi ortaya çıkmaktadır.

Süt dişleri 1-2 mm boşluklarla sıralanır; bu durum normaldir, daimi dişlerin düzgün sürmesi açısından da gereklidir. Ön daima dişler sürerken oluşan farklı pozisyonlaşmalar anne-babaları çok çabuk telaşlandırır. Bu "önemseme" bilinci çok güzeldir ama ortodontik tedavi çoğunlukla süt dişleri değişince planlanmaktadır.

İlk daimi diş 6 yaş civarında çıkan azı dişidir, takiben 7-8 yaş gibi kesicilerle başlayan ve 13 yaşa kadar devam eden bir karma dişlenme dönemi vardır. 6 yaşında çıkan ilk daimi azı dişini pek çok ebeveynler, süt dişi olarak düşünüp çürüklerini önemsemezler ve yerine yenisi gelecek; olarak düşünürler. Dolayısıyla bu dişlerin sürmesinden hemen sonra bir uzman muayenesi şarttır, koruyucu tedavilerin en iyi planlanacağı dönemdir.

Ağız-diş sağlığı açısından daha küçük bebelikte bile, bir oyun gibi fırçalama mutlaka başlatılmalı, tüm süt dişleri sürdüğünde yani 2,5-3 yaşta ise mutlaka yapılmalıdır. Yaşları küçük olduğundan, dişlerini fırçalarken, ulaşmaları gereken pek çok yere ulaşamadıkları için özellikle gece yatmadan önce çocuk dişlerini fırçaladıktan sonra, bir kez de an-

ne-baba küçüğün dişlerini etraflıca fırçalamalıdır. Çocuklara özel diş fırçası ve diş macunu kullanılmalıdır. Çocukları, macunu yutmamaları hususunda uyarmak gerekir, ilk diş fırçalama eğitimi başlarken bir macunsuz fırçalatılabilir.

Yemek düzeniyle alakalı olarak da ara öğünlerde karbonhidratlı yiyeceklerden sakınmak uygun olacaktır). Pasta, kek, dondurma gibi şeyler mümkünse yemekten sonra verilmeli, hemen dişler fırçalatılmalıdır. Fırçalama şansının olmadığı mekânlarda çok fazla bol su ile gargara yapılması çocuğa öğretilmelidir. Okullarda fırçalama için gereken şartlar mutlaka oluşturulmalıdır.

Diğer bir önemli nokta; çocuğun diş hekimi ile mümkün olan en erken yaşta, "ama mutlaka ağrısız" olarak tanışması ve ortama ısınmasıdır. Yüzeysel bir polisaj (profesyonel fırçalama gibi düşünülebilir) ve anestezi gerektirmeyen fissür örtücü tedavileri, tanışma için en uygun olan tedavilerdir. Fissür örtücü; çürük önleyici dolgu olarak da bilinir ve çocuğun özellikle daima azı dişlerinin çukurcuklarının minimal temizlenip kapatılması ve bu bölgelerden çürümesinin önlenmesini sağlar. Yılda 2 kez yapılacak rutin muayenelere, kısa sürede ve kolayca yapılabilen florama eklenirse koruyucu davranmış oluruz.

Yine çocukların tedavi için aşırı zorlanmaları, elinin, kolunun tutulması gibi unutamayacakları kötü anılarına sahip olmamalarına gerekir.

Çocuğun yaşı çok küçük veya çok sayıda problemi varsa diş tedavisi sedasyonla tam teşekküllü bir hastanede ve anestezi doktoru refakatinde yapılmalıdır.

* Ankara Topraklık Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi Diş Hekimi.

Bir Arada Yaşamak

Nijat YUMUŞAK

Bildiğimiz kadarıyla insanlar hep toplu halde yaşadı. Toplamlar da doğada olduğı gibi bir değışim süreci izledi. Yabanılıktan uygarlığa, adım adım ilerledi insanlık.

İnsan uygarlığı aklıyla ve emeğıyle yarattı. Başından itibaren sürekli olarak daha rahat ve güvenli yaşamının yolları aradı. Bizi diğer canlılardan ayıran en belirleyici özellik, kuşkusuz üretici yanımızdır. Üretim sömürüyü, sömürü; sınıfları, toplumsal sistemleri, devletleri, çeşitli meslekleri ve artı değeri yarattı. Kalkınma, zenginlik, bilim ve teknolojiadaki ilerlemeler, bir anlamda çalışanların yarattığı artı değer sayesinde gerçekleşti.

Tarihsel süreç içinde kişiler, yeteneklerine, kişisel tercihlerine, toplumdaki konumlarına göre, ayakta kalabilmek, çıkarlarını koruyabilmek için, çeşitli sınıfların bünyesinde, devletlerde, cemaatlerde, kitle örgütlerinde bir araya geldiler. Böylece her kesim kendi içinde dayanışma içine girdi. Önceleri güçlü olanlar, zayıfları acımasız bir şekilde ezebilirken, bir anlamda kurt kanunu geçerli iken, sonraları bireylerin ve grupların davranışları, yaşayışları yasalarla, geleneklerle, etik kurallarla sınırlandı.

Her yeni toplumsal sistemin bir diğerine göre kişileri, istenen düzeyde olmasa bile, daha çok memnun ettiğini söylemek mümkün. Yine her yeni sistemle insanlar daha bir "insan"laştı, bilinçlendi. Davranışlarını kontrol etmeyi öğrendi. Kişiler giderek daha paylaşımcı, hoşgörölü, anlayışlı ve sorumluluk sahibi oluyor. Bazıları hâlâ ilkel davranışlar sergilese de bunun uzun ve zorlu bir süreç olduğunu unutmamalıyız. Bireyler her yeni sistemle daha fazla haklara kavuştu ve biraz daha özgürleşti. Aynı zamanda yönetimler de giderek daha de-

mokratikleşti. Tabii bu aşamaya ancak uzun mücadeleler sonucunda varılabildi.

Son yirmi-otuz yıldaki sermayenin globalleşmesi ile kapitalizm başka bir boyut kazandı. Günümüzde neredeyse bütün ülkeler küresel sermayenin kontrolü altındadır. Bu küresel sistem, bir taraftan teknolojiyi hızla geliştirirken, diğer taraftan insanlığı çözümü zor sorunlarla karşı karşıya getirdi. Örneğin teknolojinin gelişmesi binlerce insanın işsiz kalmasına neden oluyor. Yine fosil kaynaklı enerji kullanan sanayinin ve ulaşım araçlarının doğaya, canlılara verdiği ciddi zararlar herkes tarafından biliniyor. Sermaye kesimi, çıkarları gereği temiz enerji kaynakları bulmada ağır davranıyor. Kısacası insana ve doğaya büyük zararlar veren bu sistem kanımca son dönemece girmiştir.

TEMA Vakfı Onursal Başkanı Hayretin Karaca'nın şu sözünü hiç unutmuyorum: "Bilenin bilmeyene, olanın olmayana borcu var" diyor, Karaca. Evet, gerçekten de bugün ve gelecekte nasıl davranmamız gerektiğini bu söz özetliyor kanımca. Yani daha güzel bir dünya için, paylaşmak, bencilliği bir yana bırakmak ve bu gezegende yalnız olmadığımızı aklımızdan çıkarmamak, bazı sorumluluklar almak zorundayız. Bugünkü uygarlığın oluşmasında herkesin az veya çok bir katkısı varsa, refaktan ve zenginlikten de olabildiğince herkes eşit olarak yararlanabilmelidir.

Her sistemin eksiklikleri, sorunları olacaktır ve herkesi aynı derecede memnun etmesi beklenebilir. Kötü niyetli, problemli insanlar, süreç içinde sayıları azalsa da çevremizde olmaya devam edecektir. Çoğunluk isteyip, çaba göstermediğinde daha iyi bir düzenin kolay kurulamayacağını unutmamalıyız. Çok aceleci davranmayalım, ama ağırdan

da almayalım. Bu bağlamda çocuklarımıza yaşanabilir bir dünya bırakmak, barışı kalıcı kılmak ve gelecekteki daha adil bir düzenin temel taşlarını şimdiden döşemek istiyorsak vakit kaybetmeden bir şeyler yapmamız gerekiyor. . .

Daha huzurlu bir toplumsal düzen için:

Küresel sermayenin, büyük tekellerin dünya üzerindeki egemenliği sona ermeli veya en azından bu güç odaklarının etkileri olabildiğince azaltılmalı.

Kapitalizmin kontrolsüz üretimine ve kişilerin çilgınca tüketimine bir an önce son verilmeli.

Emek sömürsü olmadan gelişmenin bir yolu bulunmalı ve ranta dayalı zenginleşme engellenmeli.

Katılımcı ve özgürlükçü demokrasi tüm kurumlarıyla hayata geçmeli.

Gelişmişlik farklılıkları asgariye inmeli. Refah-tan ve zenginlikten tüm ülkeler faydalanmalı.

Evrensel hukuk ilkeleri, kişilerin ve toplumların en temel güvencesi olmalı.

Sosyal adalet sağlanmalı. Gelirler arasında uçurumlar olmamalı. Yalnız zekiler, eğitilmişler, yönetenler dünya nimetlerinden yararlanmamalı.

Tüm toplumsal kesimler örgütlü hale gelmeli. Sadece akıllılar, elitler, mülk sahipleri yönetimlerde etkili olmamalı. Tüm çalışanlar yönetimde ve üretimde söz sahibi olmalı.

Düşünce ve inanç özgürlüğü garanti altına alınmalı. Kimse düşüncesinden ve inancından dolayı ceza almamalı veya kötü muamele görmemeli.

Güçlünün zayıfı kolayca ezemeyeceği, bilginin cahili kötü amaçlarla kullanamayacağı bir düzen yaratılmalı.

Ağırlıkla temiz enerji kaynaklarını kullanan, doğaya saygılı bir üretim sistemine geçilmeli.

Sağlıklı herkes üretime katkıda bulunmalı. Asalaklar, gayri meşru kazançlar ve rantıye asgariye inmeli.

Ekonomik faaliyetler tamamıyla kayıtlı hale gelmeli.

En başta herkesin aklını doğru biçimde kullanmayı öğrendiği, araştırmaya, yoruma, tartışmaya dayalı bilimsel bir eğitim sistemi kurulmalı ve istis-

nasız bu tür eğitimi her yurttaş ücretsiz olarak alabilmeli.

Tüm insanların kardeş ve eşit olduğu her yerde vurgulanmalı. İnsanları ayrıştırıcı tavır ve politikalardan tamamen vazgeçilmeli.

Devlette bütün işlemler şeffaf olmalı. Bütün kurumlar halk tarafından denetlenebilmeli. (Askeri harcamalar dahil)

Hiçbir kişi veya kurum ayrıcalıklı olmamalı. Tüm dokunulmazlıklar kalkmalı. Her yurttaş (milletvekilleri dahil) yasalar önünde gerçekten eşit duruma gelmeli.

Rekabet uygarca, insani değerlere ters düşmeyecek şekilde ve centilmence olmalı.

Nüfus kontrol altına alınmalı. Devlet her kişinin doğumundan ölümüne kadar sağlığını kontrol altında tutmalı ve bu ücretsiz olmalı.

Her birey kendini geliştirmesine yetecek kadar boş zamana ve gelire sahip olabilmeli.

Öncelikle ortak akıl ve insani değerler ön plana çıkarılmalı. İnsanlar, çoğunluğun kabul edebileceği idealler, amaçlar etrafında buluşturulmalı.

Tüm kültürlerin ve kimliklerin özgürce kendini ifade edeceği ve geliştirebileceği yasal düzenlemeler yapılmalı. Toplumda her birey kendini değerli hissedebilmeli.

İnsanlığın topyekun kurtuluşu hedef alınmalı. İnsanların toplu çıkarları ön plana çıkarılmalı. Bireysel kurtuluş özendirilmemeli.

Her bireyin az veya çok sanatla ilişkiye geçebileceği olanaklar yaratılmalı. Devlet ve yerel yönetimler, insanları kaynaştıracak sosyal etkinlikleri çoğaltmalı.

Bütün yurttaşların çocukluktan itibaren işe yarar birer meslek sahibi olabilmesinin alt yapısı devlet tarafından hazırlanmalı. Hiç kimse kendi kadetine terk edilmemeli.

Bireysel olarak yapmamız gerekenler:

Huzurlu bir toplum için bizim dışımızdakilerin haklarına saygı göstererek, onları anlamaya çalışarak ilk adımı atabiliriz.

Yaşamın her anında empati yapabilmeliyiz.

Kişisel çıkarlarımızın yanında, toplumun, insanlığın çıkarlarını da düşünmeliyiz.

Önyargılardan olabildiğince kurtulmalıyız.

Çevremizde sınıfsal farklılıkların yanında, farklı kültürlere, ideallere, ideolojilere, inançlara, kişiliklere sahip kişiler olacaktır. Bizden farklı olanlara, farklı düşünenlere, inananlara tahammül etmeliyiz.

Toplumsal yaşam için gerekli olan temel kurallara uymalıyız.

Toplumsal sorumluluk çerçevesinde gerektiğinde elimizi taşın altına sokabilmeliyiz. Sorunları sadece dua ile çözemeyeceğimizi aklımızdan çıkarmayalım.

Her birey kendi haklarını bilmeli ve gerektiğinde haksızlığa karşı durmalı. Ancak hak ararken şiddet yöntemlerini kullanmamaya özen göstermeli.

Ülkemizde ve dünyada olup bitenleri takip etmeli, sorunlara ilgisiz kalmamalı ve "bananecilik" gafletine düşmemeliyiz. Bildiklerimizi karşılıksız olarak başkalarıyla paylaşabilmeliyiz.

Çevreye karşı duyarlı olmalı ve gereksiz tüketimden kaçınmalıyız.

Başkalarında olanları kıskanacağımıza, önce elimizdekilerin değerini bilmeliyiz. Elimizdekileri olabildiğince verimli kullanmalı ve özellikle enerji tasarrufuna azami oranda dikkat etmeliyiz.

Yeteneğimizi, zekamızı sadece kişisel çıkarlarımız için değil, toplum ve insanlık yararına da kullanmalıyız. İnsanlığa borçlu olduğumuzu unutmamalıyız.

Çevremizdekilerle olabildiğince diyalog kurmalı, onları anlamaya çalışmalı ve yanlış davranışta bulunanları gerektiğinde cesaretle uyarmalıyız.

- Sosyal ve kültürel aktivitelere olabildiğince katılmalı ve örgütlü toplumun bir parçası olmalıyız.

Söylenenlere hemen körü körüne inanmamalı, duyduklarımızı önce mantık süzgecimizden geçirmeli ve tahriklere kapılmamalıyız.

Bu dünyaya sadece keyif çatmaya, zevklerimizi tatmin etmeye gelmediğimizi anlamalı ve sorumluluklarımızın olduğunu unutmamalıyız. Sofraya oturduğumuzda, açlıktan ölen insanları hatırlamalıyız.

Bariş ve huzur öncelikle bazı fedakârlıkları ve paylaşımı gerektiriyor. Aile içinden başlayarak, işyerinde, apartmanda ve toplumun her alanında fedakârlıktan kaçınmamalıyız ve gerektiğinde elimizdekileri paylaşabilmeliyiz. Başkalarının bıraktığı eksiklikleri olabildiğince kapatmaya çalışmalıyız.

Öncelikle kendimizi tanımalı, zaaflarımızı, eksiklerimizi doğru tespit etmeliyiz.

Kendimiz, toplum ve insanlık için yapabileceğimiz şeyler varsa hemen yapmaya başlayalım. Bir kurtarıcı beklemeyelim, çünkü "kurtarıcı" biziz.

Gerektiğinde değişmeyi bilmeli, değişimin önünün açılmasına katkı vermeliyiz.

Hırslarımızı, ihtiraslarımızı kontrol altına almalı, bunların kendimize ve başkalarına zarar vermesine izin vermemeliyiz.

DUYURU

Sayın dergi abonelerimiz,

Türkiye genelinde yeniden oluşturulan sokak, cadde isimlerindeki bazı değişiklikler nedeniyle dergilerimizin adreslerinize ulaşmadığı yönünde duyurular almaktayız. Adreslerinizde oluşan değişikliklerin en kısa zamanda derneğimize ulaştırılması halinde bu tür aksaklıklar ortadan kaldırılmış olacaktır.

Tüm üyelerimize saygı ile duyurulur.

Bekir Sıtkı ŞENER

Babam Fevzi ŞENER

15. 03. 1940 yılında Ağın Beyelması Köyü'nde doğdu. İlkokulu Beyelması Köyü'nde, Ortaokulu Ağın Ortaokulu'nda okudu ve Ağın Ortaokulu'nun ilk mezunlarından olup, liseyi Malatya'da bitirdi. Atatürk Üniversitesi Ziraat Fakültesi'ni 1964 yılında 12. olarak bitirdi.

1964 yılında Ziraat Yüksek Mühendisi olarak Toprak Su Malatya Bölge Müdürlüğünde göreve başladı.

1966—1968 yılları arasında yedek subay olarak askerlik hizmetini, İstanbul ve Gelibolu'da tamamladıktan sonra tekrar Malatya Toprak Su Bölge Müdürlüğünde göreve başladı.

1972—1974 yıllarında Ankara Devlet Lisan Okulu İngilizce Bölümünü başarı ile bitirdi.

1975 yılında Toprak Etüd Haritalama Baş Mühendisi görevine atandı.

1984 yılında Köy Hizmetleri Malatya İl Müdürlüğünde Etüd Proje şube müdürlüğü görevine getirildi.

1994—1995 yılları arasında Malatya Köy Hizmetleri 10. Bölge Müdürlüğü görevini yürüttü.

1995—2000 yılları arasında Dünya Bankası Su Havzaları Geliştirme Projesi'nde görev aldı. Elazığ, Malatya ve Adıyaman illeri havza koordinatörü olarak görev yaptı. Yaptığı başarılı çalışmalar neticesinde Dünya Bankasınca 'Başarı' plaketi verildi.

1976 yılında KKTTC'de Türk kesimine ait arazi varlığını ve su kaynakları projesinde görev aldı.

1982—1984 yılları arasında Türkiye Geliş-

tirilmiş Toprak haritaları çalışmaları bazında Elazığ ve Malatya illerinin etüt ve haritalamasını yaparak her iki ile ait Arazi Varlığı kitapları Topraksu Genel Müdürlüğü tarafından yayınlandı.

1987 yılında, Somali Hükümetinin daveti üzerine su alma yapıları hakkında bilgi sunmak üzere Somali'de görevlendirildi.

1993 yılında Tayland, Avustralya ve Yeni Zelanda ülkelerinde Dünya Bankası ile yürütülen Doğu Anadolu Havza Geliştirme projelerinde çalışmak üzere gönderildi. Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğünce başarı belgesi ile ödüllendirildi.

1997—2001 yılları arasında Malatya Ziraat Mühendisleri Oda Başkanlığı yapmıştır.

2000 yılında emekliye ayrılan Fevzi ŞENER iki sene süre ile Malatya Ovası'nda uygulanan "Arazi Toplulaştırma, Arazi Tasnifi" projesi ile ilgili çalışmalar yaptı.

2002 yılında Adıyaman İlinde uygulanan "Havza Geliştirme Proje İnşaatlarına" şantiye şefliği yaptı.

2004 yılında toplu konut idaresince yürütülen Bingöl Deprem Evleri bir kısım inşaatında şantiye şefi olarak görev yaptı.

Ağın ilçesinde bağ, badem, ceviz, yetiştirme projesi (BBC) üzerinde çalışmalar yapmaktadır. Bu konuda yayınlanmış bir kitabı bulunmaktadır.

Evli ve dört çocuk sahibi olan Fevzi ŞENER Fransızca ve iyi derecede İngilizce bilmekteydi. Şiire lise yıllarında başlayan Fevzi ŞENER'

in "Bizim Köy" isimli ilk şiiri 1954 yılında "Şiir Antolojisi" dergisinde yayınlandı. Yazdığı şiirler "Genç Şairler" dergisinde yayınlanan Fevzi ŞENER bir süre Erzurum'da "Hür Söz" gazetesini köşesini yönetti. Malatya Belediyesinin "Malatya" konulu şiir yarışmasında "Malatya'ya can değer" isimli şiiri ile dereceye giren Fevzi ŞENER, halen Ağın Dergisi ve Arapgir Postası'nda mesleki yazıları ve şiirleri yayınlanmakta olup, Ağın ilçesinin tarımı ile ilgili yazıları ve Bağ-Badem-Ceviz (BBC) isimli bir kitabı yayınlandı ve Bağ ve Cevizcilik yönünden bizzat kendisinde bu konuda önder çalışmalar yapmıştır.

Bütün babaların değerli kıymetli olduğu gibi bizim babamızda çok kıymetli ve değerlidir. Bizim gözümüzle babamızdan biraz bahsetmek isterim; yukarıdaki biyografinden anlaşılabacağı üzere 68 yıllık kısa yaşam öyküsünde, Ağın'ın Beyelması köyünde doğmuş ömrü hep mücadeleyle geçmiş, yaşamını insanlara faydalı olmaya hizmet etmeye adanmış, yenilikçi, sabırlı ve çok mütevazı, örnek alınan, başarılı, saygın, ince düşünen, şair ruhlu ve şair tevazuu göstermeden herkes tarafından sevilen mümtaz nadir şahsiyetlerden biriydi.

Bütün yararlı faaliyetlerin içinde yer almıştır. Bunlar dernek faaliyetleri, sivil toplum kuruluşları gibi sosyal aktivelerin merkez noktasıydı. Ayrıca; Malatyada ki Ağın Derneğinin ilk kurucularından biri olup, her zaman bütün faaliyetlerinin içinde yer almıştır.

Malatya'da 8 yıl Ziraat Mühendisi Odası İl Başkanlığı görevini yürütmüştür. Tarım İl Müdürlüğünden onaylı Kayısıya alternatif ürün Bağ, Badem, Ceviz adlı kitabı yayınlanmıştır. Politikayla ilgilenmiş Milletvekili aday adayı olmuştur.

Bilimsel ve teknik konularda üretken biri olarak, Türkiye'nin Doğu Anadolu Bölümünün toprak haritasını hazırlayan ve çıkaran 7 mü-

hendisten biriydi.

Öyle özel biriydi ki bazı anılarını paylaşmak isterim; Malatya Köy Hizmetleri Bölge Müdürlüğü görevini yaparken köyün birinden çiftçinin biri arayıp; "Fevzi bey yarın bizim

Fevzi ŞENER

köye etüde geliyormuşsunuz, gelirken bana da 2 torba gübre getirimisiniz?" talebine bile köylü, esnaf, işçi hiç fark etmeyecek şekilde elinden gelen her şeyi tüm samimiyeti ve alçak gönüllülüğüyle yapardı.

Yine günlerden bir gün babam köye göreve gitmiş, köylünün bir tanesiyle sohbet ederken; "Siz nereden geliyorsunuz?" diye sormuş. "Biz Köy Hizmetlerinden geliyoruz" diyince, "Orda bizim Fevzi vardı" demiş köylü. Bunun üstüne babam köylüye sormuş; "Sen Fevzi Şener'i tanıyor musun?" "Evet tabii ki tanıyorum burada şehre giden herkes geldiğinde onun ne kadar iyiliği varsa anlatır dururlar bende onun için tanırım" demiş.

Toplum, halk adamı ve cemiyetçiydi. Kendi ajandasındaki notları insanları üretime ve tarıma teşvik etmek için 7000 adet badem ağacı dikilmesine, 8000 kök asma çubuğu dikilmesine vesile olduğunu yazmıştır.

Taziyede, cenazede, düğünde, hastalıkta hiç kimseyi ihmal etmemiş imkanı ölçüsünde hep ön saflarda yer almıştır.

O kadar iyilik ve hayır severdi ki; herhangi bir kimse bir yardım talebinde bulunduğu zaman kendi işlerini bir kenara bırakır, yardım talebinde bulunan kişiye mutlak yardım etmek için ellinden gelen her şeyi fazlasıyla yapan ve

bundan çok mutluluk ve huzur bulan biriydi.

Öyle çok hatırsınazdı ki; Malatya'yı bilenler Kernek Parkıyla Hükümet Meydanı arası yürüme mesafesi 6-7 dakikadır. Ancak biz babamla yürüdüğümüzde bu mesafeyi 1 saatte ancak bilirdik, hatta zaman zaman babamla yürümek istemediğimizi söyledik çünkü Allah dostların eksikliğini vermesin kimseye baş selamı verip asla geçmezdi mutlaka durdurup tokalaşır hal hatır eder, aile fertlerini, iş durumlarını sorar güncel konulardan konuşur hele birde Ziraatla ilgi ise konu karşısındakini bilgilendirerek ondan sonra tokalaşarak ayrılırdı.

Çok kitap okurdu, bilgi dağarcığı çok genişti birazda konuşma yeteneği olunca çevresindekilere neler neler yansıttı. Hatta Beyelması Leblebi şenliğinde çok konuşma konulu yarışmada 3. 'lük ödülü almıştır.

Çok ince düşünen, şair ruhlu şairdi " Yılların Ardından" adlı şiir kitabı çıkarmıştır. Aynı zamanda şiir okumaktan da büyük bir şevk alırdı. Bütün cemiyet toplantılarında, konferanslarda, düşünlerde konuşmasına ya şiirle başlar yada şiirle bitirirdi. Şimdi onun şiir okumaları geri dönmeyecek sessizliğe karıştı.

Üretken ve toplum adamıydı. Ağın yöresinde 1974 yılında Beş Tutlar yöresinde terasla- ma başlatmış, erozyonu önlemek için ilk ağaçlandırma yapılmasını başlatmıştır. Ağın ve yöresinde yaklaşık her köyde görev yaptığı kuruluşun hizmet imkânlarından (Kanal, havuz, sulama suyu, şebeke suyu, yol vb.) yararlandırılmasını sağlamıştır.

Ömründen ömür olan hayranlığımla yaşadığım hayatımda yolundan hiç ayrılmayacağım, senin yaptıklarının bir nebzesini yapabilirsem hayatımın en doğru temel taşı olacaktır. Bizlere böyle bir hazine bırakıp gittiğin için minnettarız. Ruhun şad olsun Sevgili Babacığımız

AĞIN MARŞI(*)

Köylüsü şehirlisi
Sana candan bağlıyız
Tarihler böyle yazar
Ağına Sevdalıyız.

İLİMİN İŞİĞİYİZ
KÜLTÜRÜN BEŞİĞİYİZ
İNSANIN AŞIĞİYİZ
ELAZIĞ AĞIN'LIYIZ

Yeşil ağın'dır yörem
Erdemdir benim törem
İsterim her gün görem
Ağın'ın hastasıyız

İLİMİN İŞİĞİYİZ
KÜLTÜRÜN BEŞİĞİYİZ
İNSANIN AŞIĞİYİZ
ELAZIĞ AĞIN'LIYIZ

Bu yurdum her yerinde
Kentinde köylerinde
Emekçi ellerinde
Parlayan mumlarıyız

İLİMİN İŞİĞİYİZ
KÜLTÜRÜN BEŞİĞİYİZ
İNSANIN AŞIĞİYİZ
ELAZIĞ AĞIN'LIYIZ

Türk örfü, Türk adeti
Çağdaş medeniyet
Kucaklar tüm milleti
Öyle mutlu oluruz.

İLİMİN İŞİĞİYİZ
KÜLTÜRÜN BEŞİĞİYİZ
İNSANIN AŞIĞİYİZ
ELAZIĞ AĞIN'LIYIZ

(*) Bu eser bestelenmiştir.

Ahmet SAMUR

Mehmed'in Akçadağ Bavulu

Midran YOKUŞ*

Bugünlerde TV reklamlarında, bir öğretmen köy okulunda sobayı nasıl yakacağını annesine telefon açarak öğrendiğini izlemeyen yoktur sanırım. Bu reklamdaki Kürt kızının hangi amaç için konuşturulduğunu sorguladığınızda, bir tarihin, bir olayın, bir durumun kendi gerçeği üzerinden nasıl şekillendirildiği ve eğitimde nerelere getirildiğimizi bütün çıplaklığıyla görebiliriz. Türkiye'de öğretmenliğin nasıl yapılacağını bilemeyen öğretmenlere ve bu topluma tüketimden başka da hiçbir şey vermeyen o dev 'Holding'lere **"Memmed'in Akçadağ Bavulu"**ndaki notlarına acilen ulaşmalarını öneririm.

Memmed, (Mehmet Ali Bilir) 1 Teşrini 1933 doğumlu, Akçadağ Köy Enstitüsü 'Öğretmenlik Kolu'ndan 1949 yılında diploma alamaya hak kazanmış, otuz yılını bu mesleğe adanmış, Köy Enstitüleri ve Çağdaş Eğitim Vakfı, Elâzığ Öğretmenler Tüketim Kooperatifi kurucu üyesi, Elazığ TÖS-TÖB-DER Başkanlığı, Elazığ İl Genel Meclis Üyeliği, Ankara Uğur Mumcu Mahallesi Muhtarlığı yapmış bir eğitim çınarı.

18 Şubat 2011 günü ebediyete uğurladığımızın akşamı, Akçadağ Köy Enstitüsü'nde okurken kendi eliyle yaptığı 19x40x56 cm ölçülerindeki tahta bavulunu çocukları açtığında, içinden çoğu saman kâğıtlara yazılı yüzlerce sayfa not çıktı. Otuz yıldan fazla bir süredir bazen kardeş-ağabey, bazen baba-oğul ve iyi bir dostun notlarını ölümünden sonra okumak hiç de kolay değilmiş. O'nun geçmişine yaptığım bu yolculukta, hayatların bir **'tahta bavul'** içerisinde asıl sahiplerini nasıl beklediğini bir kez daha anladım. Ve o an aramızda olmasını çok istedim. Umudun gerçekleştiğini gör-

meden ölmüş babaların hüznünü ifade edenler için, geçmiş tıpkı zehirli bir iksirdir. Değil mi ki, hiç bir babanın ölümü akıllardan silinip unutulamaz. Ömrü halkının açılıyla yoğrulmuş Mehmet Ali Bilir gibi Köy Enstitüsü çıkışlı olanların kaderi de hep bir birine benzer.

Sevgili Memmed Abi, keşke biraz daha yaşasaydın ya da kısa bir süreliğine de olsa dünyaya dönebilseydin. Acaba her şey başka türlü olabilir miydi? Belki de. . . Hani o çaresizlik yüzünden bile olsa anlamı kaybolmayan günlerde birbirimize nasıl umutla baktığımız gibi. Sen olmadıktan sonra, sana bunları anlatmam ne işe yarar ki?

Meğer insanın geçmiş yaşantısı böyle durumlarda anlam kazanıyormuş, bunu anlamak için ölmek gerektiğinin anlamsızlığını bugün bir kez daha anlıyorum. Görmediğini düşündüğüm (!) şeyleri anlatayım mı şimdi sana? Meselâ, cenaze törenini, kimlerin geldiğini? Cenaze namazının nasıl kılındığını? Şubat ayının tam ortası olmasına rağmen, güneşli bir bahar gününde uğurlarken seni, "Güneşli bir günde ölürsem bilin ki cennete gideceğim. " diyişinin çınlamasını kulaklarımızda. Düşlerimizin cennetinde zaten başköşedesin sen Memmed Abi... Evlatlarının yürekleri dağılayan ağıtları, dostlarının, akrabalarının, yol arkadaşlarının sessiz çılgınlıklarıyla uğurladık seni ebediyete. Bugüne kadar hiç görmediğim yüzlerce insan ellerini önlerine kavuşturarak ve başlarını eğerek ölümün anlaşılmaz gerçeği üzerinde düşündü caminin avlusunda. Sevgili eşin Süreyya Abi'nin yanına konulduktan sonra zamanın ikinizden erken aldığı yarım kalan sohbetlerinizi sonsuza

dek sürdüreceğinizi düşledim. Süreyya Abi'nin koynuna teslim ettik seni. Helal ettik canı yürekten hakkımızı...

Bu tür seremonileri, ne ölene, ne kalana fayda sağlamayacak bu gelenekleri sevmezsin bilirim, tıpkı benim gibi. Böyle aşılmaz engellere karşı duruşumuzun, unutmayalım ki, tartışılır yanı da olabilir. Ama 'sessiz faziletlerin heykeli dikilse' bile, insan öldükten sonra kime ne fayda?

Neyse. . . İyisi mi, bavulunda çıkan belgelerden, geçmiş yıllara dair, o örgülerin bana nasıl bir ders verdiğini anlatayım: Siyasetin içinde yaşadığın halde, siyaseti bilmediğin için barış döneminde de neden başarılı olamadığını, CHP Genel Başkanı dostun merhum Bülent Ecevit'in sana yazdığı 23 Temmuz 1980 tarih ve 22 sayılı mektuptan anlaşıyor. Kendini sunmasını hiç beceremediğin, kartvizitlerini dağıtmadığını, dairelerde seçmenlerin işlerini, müteahhitlerin ihalelerini takip etmediğini, kendini çok beğendiğin halde kusurlarını bilmediğin gibi meziyetlerinin de farkına varmadığını. . . Sadece, namuslu ve dürüst siyaset yapmayı, insan hak ve özgürlüklerini, demokrasiyi savunmayı kendine temel ilke edindiğin için, hayata fayda ve anlam katan ve her yapının bedelini, risklerini, acılarla ödeyeceğini çok önceden bildiğin anlaşıyor. Örneğin, 8 Şubat 1975 Cumartesi günü yedi demokratik kuruluşun katıldığı, faşizmi-işsizliği-yokluğu-yoksulluğu zulmü ve baskıyı protesto sessiz yürüyüşü tertiplediğin, üstüne üstlük TÖBDER başkanlığını yürüttüğün için Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanlığı'nca tutuklandığın. Fakat dönemin gençliğine ışık tuttuğun her Elazığlının bilincinde yer ettiğinden emin olabilirsin. Öyle ya, dönemin devlet temsilcisi vali ve yetkililerinin, bu nedenle "01. 03. 1975 tarih ve 1897 sayılı kanun"a dayanarak, 3. derece, 2'nci kademedede bulunduğu halde, sana biçilen cezayla, 4. derecenin 4'ncü kademesinden maaş ödeme cezası verilmesi gerekirdi! Üzülmeme, çünkü mezarın başında, eğitimci-yazar

Niyazi Altunya'nın yaptığı o konuşmada, sizin kuşağın "diğer canlılardan ayrıldığı" nı vurgulaması, tam da çektiğiniz bu acıların ifadesiydi. Bunun için hayatın boyunca aldığın parayla bir taraftan borç ödeyip, diğer taraftan dört çocuğunu yüksek okullarda okuturken ev geçindirmek için ek iş olarak herkesin bucak bucak kaçtığı dönemlerde cüzzamlı hastalara okuma yazma öğrettiğin, çocuklarından büyüğünün ayakkabısı su alıyor diye yenisini, ortancasına palto, küçüğüne kışlık fanila, ya da çok eskidiğinden koltuk takımlarını alamadığın için konu komşuya rezil olduğun günleri unut, Memed Abi.

Hepimiz bilerek ya da bilmeyerek sıkışıp kaldığımız o hayatları keşke o kadar küçümsemeseydik, emi? O günleri hatırladıkça, evimizin arka odalarında, karanlıkta tek başına oturup yüzümüzü kapatıp, sessiz sedasız ağladığımız bir müddet sonra bir birimize dertleştiğimizi düşünüyorum. Şimdi boş yere açık bırakılan lambaları, boşa akıtılan suları, yüksek derecede çalıştırılan kombiyi anlatacağım kimse de yok artık. En önemlisi de okuduğumuz kitapları, Ağın Dergisi'ne göndereceğin yazıları düzeltmenin tekrarı bir daha olmayacak. Acı olan, seninle ilgili neye dokunsam geç kaldığımı anlamış olacağım. Şair demiş ya: **"Sizin hiç babanız öldü mü?"** Seni kaybettiğimde ikinci kez öldü, babam benim. . .

Tanrı'nın kapıda sana ne söylediğini, senin ne cevap verdiğini merak etmiyorum. Çünkü sen toprağa bırakıldığında, Pervin: "Babam bu dünyayla başa çıktı, eminim orayla da başa çıkar" dedi. Kürtlerin, Türklerin, Alevilerin, Sunilerin ve Ermenilerin dostu; toprağın bol, yerin aydınlık olsun. Diyen ne güzel söylemiş: **"Ölüm siyah bir güldür"** şimdi senin yakanda takılı kalan. . . 18 Şubat 2011/Ankara

* Eğitimci - Şair

Nihat ASYALI'yı Kaybettik...

Ağın Hacı Yusuf Mahallesinden rahmetli Mehmet ve Zeynep Özer'in oğlu Nevzat, Rüş-tü Asyalı'nın abisi, Selen'in babası, Süheyla'nın eşi derneğimizin kurucu üyelerinden Nihat AS-YALI 23.09.2011 tarihinde Ankara'da vefat et-miş ertesi gün Karşıyaka Mezarlığında toprağa verilmiştir.

Merhuma Allah'tan rahmet hemşeri ve ya-kınlarına baş sağlığı ve sabırlar dileriz.

NİHAT ASYALI KİMDİR?

Nihat Asyalı 1934 yılında Elazığ'ın Ağın il-çesinde doğdu. İlk ve orta öğrenimini Anka-ra'da tamamladı. Ankara Hukuk Fakültesi'ni bitirdikten sonra Cumhuriyet Savcı Yardımcısı görevi ile mesleğe başladı. 1963 yılında Danış-tay'a girdi ve 1981 yılında Danıştay savcılığıın-dan emekli olarak meslekten ayrıldı.

Ankara Üniversitesi Tiyatrosu, Sinema Ti-yatro Derneği, Tiyatro Sevenler Gençlik Cemi-yeti, Ankara Deneme Sahnesi gibi amatör top-luluklarda oyuncu ve yönetmen olarak tiyat-royla uğraştı. Boccacio'nun bir öyküsünü "Diri-len Adam" adıyla, Yaşar Kemal'in "Yer Demir Gök bakır" romanının "Uzundere" adıyla, Glad-kov'un romanını "Çimento" adıyla oyunlaştırdı. "Dirilen Adam" Üniversite Tiyatrosu'nda, "Uzundere" Ankara Deneme Sahnesi'nde oy-nandı. Ankara Deneme Sahnesi "Uzundere" oyunu ile 1966 yılında Fransa'nın Nancy ken-tinde düzenlenen uluslararası tiyatro yarışma-sına katıldı. O yıl bu yarışmaya katılan yirmiyi aşkın ülkenin elliye yakın tiyatro topluluğu arasında Ankara Deneme Sahnesi birinciliği ka-zandı. Aynı oyun "Yer Demir Gök Bakır" adıyla

Dormen Tiyatrosu'nda, Ankara sanat Tiyatro-su'nda (AST) ve Devlet Tiyatrosu'nda sergilen-di. "Çimento" ve "Grev" adlı oyunları da Çağdaş Sahne'de oynandı.

TRT Çocuk Programları içinde yayınlanan "Bir Varmış, Bir Yokmuş - Penguen Pertev Gösterisi" adlı on-üç bölümlük dizinin senaryo-sunu yazdı. TRT ile Amerikan CTW ortak yapı-mı olan "Susam Sokağı" dizisinin yazarlar gru-bunda çalıştı.

"Yunus Diye Göründüm", "Ateşle Oynayan", "Yanar Elleri" ve "Rab Şeytan'a Dedi ki" adlı oyunları Ankara Devlet Tiyatroları'nda sergi-lenmiştir. "Devlet Kuşu" adlı oyunu ile Gonça-rov'un aynı adlı romanından oyunlaştırdığı "Oblovov" adlı oyunu Devlet Tiyatroları reper-tuarına alınmış bulunmaktadır.

Ayrıca; "Cehennem Yargıçları", "Yanar Elle-ri" ve ressam Fahir Aksoy'un anılarından oyun-laştırdığı "Kürdün meyhanesi" adlı oyunları da vardır.

HABER GETİR

Çuhadargilin, Sabri Baykut amca Ağın Ziraat Müdürlüğünden emekli olmuş, babamın asker arkadaşıdır. Oğlu Mahir ile beraber büyümüşüzdür.

Dairesi; Koçan Çarşısında, Pullu Ömer oğlu, Mehmet Orhanların Dükkanı'nın ikici katında olup mesai saatlerinde köşedeki pencerede oturup yoldan geçenlerle sohbet ederdi.

Öğretmen İsmet Şahin, Saman Çayı Köyünde (Küzne) çalışmaktadır. Pazartesi sabah erken sigara alıp öyle köye gideyim der. Çarşıya indiğinde, Sabri amca pencereden seslenir, İsmet yavrum nereye öyle, erkenden, (konuştuğu an, söyleyeceğini, hemen hazır cevaplılığı ile kuran bir büyüğümüzdü.)

- Sabri amca, sigara alıp, köye döneceğim.

- Hemen şimdi dönecek misin,

- Evet,

- Yahu Allah rast getirdi, bende köyden kayınnamın neyi oldu değil de, Allah; kurtardı mı diye, cevap bekliyordum. Köylü, ancak cuma'dan, cuma ya geliyor, senide unutmuşum.

- Akşama gelecek misin,

- Evet,

- Sana zahmet, benim hanımda cevap bekliyor, hayırlı bir haber getiresin.

- İsmet Hoca, Sabri amca sen hiç merak etme, cevap getiririm der. Sabri amca o konuyu unutmuştur çünkü her tarafta esprili haberleri vardır.

İsmet Hoca Köyde Okula gitmeden, Sabri amcanın beklediği haberi öğrenelim diye Kaynatası Ali dayıya seslenir. (kız mı oğlan mı diye kendiside merak etmiştir.) İçeriden, sabah erkenden hayırdır inşallah diyen Ali dayı, Nefes, nefese kapiyı açar.

- Hoca, Ali Dayı, Ağın'dan Sabri amca selam söyledi, niye haber göndermiyorlar, çok merak etmişler, neyiniz oldu, yengenin kurtulduğu haberini bekliyorlar. Ali dayı gülerekten, İsmet yavrum sana damı oyun yaptı, bu yaşta ne çocuğu.

İsmet Hoca, oyuna geldiğinden dolayı o gün akşama kadar derslerde kendi içinden gülmüş Ağına döndüğünde, Koçan Çarşısında kahve önünde arkadaşları ile oturan Sabri amcaya hitaben, He kurtulmuş hem ide ikiz, Kayın validende kovalar elinde aşağı çeşmeye suya gidiyordu.

Sabri amca ve yanındakiler birden şaşır-mışlar, Sabri amca durumu hatırlayınca, oğlum İsmet ben ne bileyim senin inanacağını, bende seni açık gözlü bir öğretmen olduğunu sanıyordum. Durumu öğrenen arkadaşları ula Sabri bu muziplikler nereden aklına geliyor deyip, gülüşmüşler.

Ağın'da Yaşanmış Olaylar

YONCA TOHUMU

1962 - 1963 yıllarında Ağın Ziraat Dairesinde Amerikan Yonca Tohumu dağıtılıyormuş. Sorumlusu Sabri amca, Az geldiğinden önce yazılanlar alıyormuş, diğerleri de bir yıl sonraya kalıyormuş. Arapkir Selamlı Köyünden çok samimi bir arkadaşı ile biri, birlerine bacanak diye hitap ederlermiş. Ağına gelen bacanağı Sabri amcaya, Kurbanlıklarımı buraya getirsem satabilirim mi? tabi satılırdı sen bana bir tane getir. Bacanak, o kolay da, bana Amerikan Yonca Tohumundan veresin. Sabri amca kenara çekip, herkesin yanında söyleme, ben sana saklarım. Bacanak Köye gider, Bayrama az kalmıştır, Sabri amca Kurbanlık gelecek diye rahattır. Arife günü gelir düşüncesi ile bekler, fakat gelmez. Bayram sabahı bir tane alır, Allah kabul etsin der keserler.

Bayramdan sonra bacanak süklüm-püklüm Sabri amcanın yanına gelir, Durum anlaşılmıştır. (Yonca Tohumu). Sabri amca,

- O . . Bacanak hoş geldin. Bacanağı, yahu senin Kurbanlığı Yeni Payamdan (Hastek) geçerken zorla elimden aldılar, getiririm ümidi ile sattım. Biliyorsun Köy uzak daha da gelemedim. Sen ne yaptın, Yahu üzüldüğüne değer mi? Bayram sabahı bir tane alıp kestim, mühim olan, Allah katında kabul olması.

Bacanağı,

- Yonca tohumu geldi mi, diye sorar.

- Tohum kış içinde gelecek, sen kimseye söyleme yerin kaç dönüm?

- İki, tamam ben sana iki kilo saklarım. Sen git ekilecek yerini güzün ve yaza çıkın-

ca birer kat güzelce sür. Tohum ekim zamanı gel götür.

Bacanağın içi rahattır, dediklerini harfiyen uygular, tohum ekme zamanı gelir.

Sabri amca kış boyu dairede arkadaşları ile inşaat telinden, ince-ince tohum büyüklüğünde keserler, iki yüzü sert bir yüzey arasında ovalleştirip, iki kilo yapay tohumu hazırlarlar. Yazın bacanak geldiğinde tohumu görünce çok sevinir eline aldığında,

- Az görünüyor amma ne kadar da ağır der.

- Sen kimseye söylemeyesin, çünkü İlçemiz (Kazamız) değişik başımı belaya sokarsın.

Bacanağı,

- Sen hiç merak etme, ben bu işi hallederim der gider.

Tohumları hiç kimseye söylemeden ve göstermeden eker. Kendisi ile ekim yapanların tohumları yeşerir. Bacanak haber gönderir,

- Yahu, Sabri tohum bitmedi,

Sabri amca,

- O yerliler tez biter, bu Amerikan olduğu için geç biter, sen sula.

Adamın malları var, kışı nasıl geçirecek, kalkıp Ağına gelir.

- Sabri der bu iş nasıl olacak.

Sabri amca, sen hiç merak etme, İnşallah Kurban Bayramında yeşerir deyip gönderir. (Bundan sonra aralarından irtibat kesilir.)

Kısa... Kısa... Kısa... HABERLER

3000 yılda bir kezaçan UDUNBARA adlı çiçek öğretmen Mustafa Canbay tarafından ELAZIĞ Baskil ilçesinde görüntülendi

**3 bin yılda
bir açan çiçek
Elazığ'da
görüntülendi**

**O AÇINCA BİR
KRAL DOĞUYOR**

1. Van-Muradiye Kaymakamlığına atanan Ağın Kaymakamı Erol TANRIKULU ilçemizden ayrıldı. 2 yıldır ağında yaptığı başarılı hizmetlerle hatırlanacak olan Kaymakam TANRIKULU'ya yeni görevinde başarılar, sağlık ve mutluluk diliyoruz.

* Beyelması (Hozakpur) Köyünden İrfan ve Ayşe Cumurcu'nun oğlu Muzaffer Cumurcu'nun çabası ile çalışmış olduğu şirket TÜPRAĞ MADENCİLİK A. Ş. , Ankara Ağın Kültür ve Dayanışma Derneğine yeni masa üstü bilgisayar hediye etmiştir. Sayın Muzaffer Cumurcu ve TÜPRAĞ MADENCİLİK A. Ş. Teşekkür ederiz.

* Ağın-Aşağıakpınar(andiri) mahallesinden Ankara Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği başkanı Ahmet Deviren'in kardeşi Musa ve Duygu Deviren'in kızı / damadı İrem-Onur Ünlü çiftinin 03. Ekim. 2011 tarihinde İstanbul- Kadıköy Şifa Yurdunda

adını Berk koydukları bir erkek çocukları dünyaya geldi.

Devren ve Ünlü ailelerini kutluyor. Minik Berk'e sağlıklar diliyoruz.

* Keban-Dürümlü(Mınayık) Köyünden Paşagilin rahmetli Feruze ve Alipaşa'nın oğlu Metin, İrfan ve Ayşe Özer'in kardeşi, Önder, Cem ve Olcay Özer'in babası, Zeynep Özer'in kıymetli eşi Ömer ÖZER 03. Eylül. 2011 tarihinde Dürümlü Köyünde vefat etmiş ve köyünde toprağa verilmiştir.

* Ağın-Hacıyusuf Mahallesi'nden Canan-Mehmet Delibaşı'nın oğlu Güven Delibaşı ile Bahar-İbrahim İleri'nin kızı Perihan İleri, 22 Ekim 2011 Cumartesi günü saat:14.15'de Wishes Nikah Salonu'nda Çayyolu-Ankara yapılan nikah töreniyle yaşamlarını birleştirdiler.

Çiftleri kutlar, yaşam boyu mutluluklar dileriz.

* Ağın-Müderriş Efendi Mahallesi'nden Hatice Ömer Öz'ün kızı, Müşerref Serttaş'ın ablası, Ruhi, Rifki ve Rifat Serttaş'ın annesi, Dükkancı Cemal Serttaş'ın eşi Zeliha Serttaş, 18 Temmuz 2011 tarihinde Ağın'da yaşamını yitirmiş ve ertesi günü orada toprağa verilmiştir.

* Ağın-Müderriş Hüseyin Efendi Mahallesi'nden Ayşe-Mehmet Kabasakal'ın oğlu, Hatice Koçar ile Ali Kabasakal'ın abisi, Mehmet Önder, Öner ve Uğur Kabasakal'ın değerli babaları, Nuriye Kabasakal'ın eşi emekli sağlık memuru Mahmut Kabasakal, 25 Ağustos 2011 tarihinde Ağın'da yaşamını yitirmiş ve ertesi günü orada toprağa verilmiştir.

* Ağın-Tataragaşı Mahallesi'nden Ekrem, Hüseyin Güliter ile Münire Sarioğlu'nun ablası, Ayşe Aksoy, Hatice Yıldız, Mesut Sarioğlu ve Şükran Çınar'ın sevgili anneleri, emekli öğretmen Kemal Sarioğlu'nun değerli eşi Mükerrreme Sarioğlu, 24 Eylül 2011 tarihinde Ağın'da yaşamını yitirmiş ve ertesi günü orada toprağa verilmiştir.

Ölenlere Tanrı'dan rahmet, tüm yakınlarına ve sevenlerine baş sağlığı dileriz.

DOĞUMLAR

MAHALLE/KÖYÜ	ÇOCUĞUN ADI SOYADI	BABA ADI	DOĞUM YERİ	DOĞ. TARİHİ
HDİbekli Köyü	Miraç Kağan GÜNER	Hakan	Elazığ	16.08.2011
Saraycık Köyü	Halit Emir PERKTAŞ	Orhan	Buca	16.08.2011
Samançay Köyü	Tolga YALÇIN	Mehmet	Balçova	16.08.2011
Modanlı Köyü	Zafer ASLAN	Aziz	Muratpaşa	17.08.2011
Samançay Köyü	Derya PASİNLİ	Adem	Elazığ	18.08.2011
Bahadırlar Köyü	Muhlis Kerem ÖZÇELİK	Ömer Faruk	Çankaya	18.08.2011
Akpınar Mah.	Çınar BALTACI	Latif	Çankaya	19.08.2011
Pul Köyü	Kerem BULUT	Hüsnü	Üsküdar	22.08.2011
Uzungil Mah.	Mehmet Karahan ÇELENK	Çağrı	Keçiören	22.08.2011
Akpınar Mah.	Umut ÇEKÜÇÖĞLU	Hasan Orhan	Malatya	23.08.2011
Altınayva Köyü	İbrahim Çınar ÇETİNKAYA	Emrah	Malatya	24.08.2011
Saraycık Köyü	Meryem Berra YALÇIN	Vahap	Malatya	25.08.2011
Saraycık Köyü	Duru Su MURAT	İbrahim	Avcılar	25.08.2011
Balcılar Mah.	Öykü UĞUR	Ümit	Niğde	25.08.2011
Müd. Hüs. Ef. Mah.	İda ERSÖZEN	Mustafa Oğuz	Çankaya	29.08.2011
Pul Köyü	Salih Ekrem ALPER	Oğuz	Üsküdar	06.09.2011
Bademli Köyü	Egemen ÖZDEN	M. Burhaneddin	Malatya	06.09.2011
Saraycık Köyü	Burak Cemil KARAOĞLU	Hüseyin	Pendik	07.09.2011
Altınayva Köyü	Eymen Kerem KURTOĞLU	Ali Taner	G. Osmanpaşa	08.09.2011
Demircank Köyü	Ahmet Eren BİRCAN	Murat	Malatya	08.09.2011
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Ata YANDIMATA	Bora Özgür	Muratpaşa	08.09.2011
Saraycık Köyü	Asmin ŞAHİN	Nail	Elazığ	09.09.2011
Öğrendik Köyü	Eflal Sahra SUCU	Soner	Altındağ	14.09.2011
Kuzgeçe Mah.	Defne KARAGÖZ	Emre	Ümraniye	23.09.2011
Yedibağ Köyü	Berra KARAKAŞ	Bircan	Elazığ	24.09.2011
Akpınar Mah.	Özde Derin DEMİR	Hüseyin	Konak	01.10.2011
Akpınar Mah.	Eda ÖZALP	Ender	Altındağ	04.10.2011
Başpınar Mah.	Ahmet Mete ÖZLER	Mustafa	Beyoğlu	08.10.2011
Bademli Köyü	Fatma Sena EKER	Yücel	Yenimahalle	10.10.2011
Uzungil Mah.	Ahmet Kerem ŞAHİN	Oktay	Üsküdar	12.10.2011
Yedibağ Köyü	Çınar ULUŞAN	Ramazan	Konak	14.10.2011
Balkayası Köyü	Hasan Fadıl ERDEM	Yunus	Zeytinburnu	14.10.2011
Balkayası Köyü	Aras ERCAN	Yasin	Marmaris	16.10.2011
Pul Köyü	Buğlem ÖZER	Abdülbaki	Konak	18.10.2011
Modanlı Köyü	Zeynep Neşe ASLAN	Ergin	Bahçelievler	24.10.2011

Dünyaya yeni gelen yavrularımıza yaşam boyu sağlıklar dileriz.

EVLENENLER

MAHALLE/KÖYÜ	ADI SOYADI	EVLENENİN ADI SOYADI	EVLENME YERİ	EVL. TARİHİ
Tatarağası Mah.	Bedri Sinan ERGUN	Zehra Perrin TETİK	Beşiktaş	21.08.2011
Bahadırlar Köyü	Gül KARATAŞ	Mehmet Caner GÜLER	Elazığ	24.08.2011
Saraycık Köyü	Avni KARAOĞLU	Burcu BİLGİÇ	Arapgir	25.08.2011
Akpınar Mah.	Mehmet Akın ÇELİK	Aynur BADEMLİ	Malatya	25.08.2011
Pul Köyü	Zekiye ÖZER	Ferhat ARSLAN	Narlıdere	04.09.2011
Pul Köyü	Mustafa KILINÇ	Hatice ÜNAL	Keçiören	06.09.2011
Uzungil Mah.	Ramazan KARNAK	Goncagül ÇİRPİCİ	Yeşilyurt / Malatya	08.09.2011
Saraycık Köyü	Rasim KARAOĞLU	Ayşe ÇETİNTAŞ	Ağın	09.09.2011
Beyelması Köyü	Seda YILDIRIM	Şehmus CACINA	Başakşehir	09.09.2011
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Zeynep Seda SERTTAŞ	Cengiz ÖZKAN	Yatağan	10.09.2011
Uzungil Mah.	Burak BİLGİN	Neslihan ÖNALAN	Selçuklu	10.09.2011
Bahadırlar Köyü	Serhat GÜNDÜZ	Züleyha UĞUR	Seyhan	11.09.2011
Yedibağ Köyü	Halil ULUŞAN	Pelin İRES	Buca	13.09.2011
Akpınar Mah.	Salim Burak UZUNOĞLU	Seda KABUL	Elazığ	15.09.2011
Beyelması Köyü	Büşra EMİROĞLU	Gökhan SEZGİN	Yıldırım	15.09.2011
Saraycık Köyü	Taha KELEŞTEMUR	Seda DEMİR	Üsküdar	15.09.2011
Bademli Köyü	Gülay EKER	Süleyman CİVELEK	Mamak	16.09.2011
Akpınar Mah.	Zühal FIRAT	Tolga Han GERÇEK	Gemlik	18.09.2011
Aşağıyabanlı Köyü	Ömer GÜL	Songül ATAŞ	Kağıthane	18.09.2011
Altınayva Köyü	Mehmet Fatih YILMAZ	Neslihan ŞENER	Malatya	21.09.2011
Beyelması Köyü	Tuğçe ÇELİK	M. Yasin SARIARSLAN	Yenimahalle	24.09.2011
Samançay Köyü	Tuğba YALÇIN	Sabri BAHÇEYAKA	Konak	25.09.2011
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Ahmet ERSOY	Seda ÖZDOĞRU	Elazığ	26.09.2011
Dibekli Köyü	Erkan YÜCE	Songül KAYA	Malatya	27.09.2011
Akpınar Mah.	Umay KARADAĞ	Umut ÖZKAN	Yenimahalle	27.09.2011
Bahadırlar Köyü	Mehmet AYHAN	Filiz BİLALOĞLU	Etimesgut	01.10.2011
Samançay Köyü	Serdar AYDIN	Ece ÇAĞLAYAN	Kağıthane	01.10.2011
Pul Köyü	Seda TEMEL	Hakan GİRGİN	G. Osmanpaşa	02.10.2011
Demirçank Köyü	Seda SELÇUK	Ozan MUMCU	Beşiktaş	02.10.2011
Balkayası Köyü	Özgür ERGÜL	Gülsüm YILMAZ	K. Çekmece	05.10.2011
Beyelması Köyü	Meliha Nazan ÜNAL	Umutcan Kerem İSTEMİ	Yenimahalle	07.10.2011
Pul Köyü	Murat YOLCU	Gökçe ERGUN	Üsküdar	07.10.2011

Yedibağ Köyü	Ayşe Gül YILDIZ	Erhan ALİM	Sarıyer	09.10.2011
Bademli Köyü	Zahide YILDIRIM	Ersin DEMİR	Karşıyaka	09.10.2011
Akpınar Mah.	Serhat UZUNOĞLU	Fatma MAHSERECİ	Şehitkamil	09.10.2011
Beyelması Köyü	Burcu YORULMAZ	Gökhan TÜRK	Melikgazi	15.10.2011
Uzungil Mah.	Ercan UZUNOĞLU	Emine TOSUN	Beykoz	16.10.2011
Pul Köyü	Mehmet YALÇIN	Gönül SEYMEN	Mamak	20.10.2011
Uzungil Mah.	Ayşe HIRİK	Hayrullah ÖZDEMİR	Elazığ	20.10.2011
Pul Köyü	Ayhan YALÇIN	Tuğba ESER	Yenimahalle	21.10.2011
Bademli Köyü	Betül EKER	Mustafa ÜSTÜNES	Konak	22.10.2011
Hacıyusuf Mah.	Rıza Güven DELİBAŞI	Perihan İLERİ	Yenimahalle	22.10.2011

Çiftleri kutlar, yaşam boyu mutluluklar dileriz.

VEFAT EDENLER

MAHALLE/KÖYÜ	ADI SOYADI	DOĞUM TARİHİ	ÖLÜM YERİ	ÖLÜM TARİHİ
Hacıyusuf Mah.	Ahmet Refah MODAN	23.10.1957	Bakırköy	07.07.2011
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Recep SESKİR	18.03.1967	Sincan	20.08.2011
Şenpınar Mah.	Nevzat BAŞIBOZUK	01.07.1938	Bahçelievler	20.08.2011
Altınayva Köyü	Şadiye ERDOĞAN	01.03.1922	Gölcük	31.08.2011
Balcılar Mah.	Şaban ÖZDEM	01.07.1923	Elazığ	31.08.2011
Samançay Köyü	Mustafa KÖPRÜLÜ	28.04.1934	Konak	04.09.2011
Şenpınar Mah.	Fatma KAYA	05.11.1934	Konak	08.09.2011
Başpınar Mah.	Meryem SAKALLIOĞLU	27.04.1937	Karabağlar	17.09.2011
Akpınar Mah.	Ahmet Remzi KARADAĞ	01.06.1923	Elazığ	19.09.2011
Uzungil Mah.	Ömer Lutfi BEYDEMİR	01.07.1935	Elazığ	22.09.2011
Hacıyusuf Mah.	Ali Nihat ASYALI	01.07.1935	Yenimahalle	23.09.2011
Kuzgeçe Mah.	Ayşe İSPANAKCI	03.03.1926	Malatya	24.09.2011
Tatarağası Mah.	Fatma SARIOĞLU	01.07.1937	Ağın	24.09.2011
Balcılar Mah.	Muharrem DEMİR	01.10.1941	Kadıköy	08.10.2011
Bahadırlar Köyü	Tevfik KARAAĞAÇ	01.07.1932	Başakşehir	16.10.2011
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Mehmet AĞGEDİK	18.07.1989	Hakkari (ŞEHİT)	19.10.2011
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Hasan AKTAŞ	15.11.1954	Bahçelievler	20.10.2011
Bademli Köyü	Hatice GÜNDÜZ	01.07.1917	Karabağlar	21.10.2011

Ölenlere Tanrı'dan rahmet, tüm yakınlarına başsağlığı dileriz.

ELÂZİĞ TANITIM GÜNLERİ

06 - 09 Ekim 2011

Ankara Atatürk Kültür Merkezi

ANKARA ATATÜRK KÜLTÜR MERKEZİNDE
6-9 Ekim 2011 tarihinde yapıldı.

AÇILIŞINI TBMM BAŞKANI CEMİL ÇİÇEK'İN YAPTIĞI TANITIM
GÜNLERİNE ANKARA'DAKİ GAKKOŞLAR KATILDI.

TÜM İLÇELER PERSONELİ, FAALİYETLERİ VE ÜRÜNLERİYLE YER ALIRKEN,
AĞIN'IN YALNIZCA BİR RESMİNİN VE İSMİNİN BULUNMASI
AĞIN'LILAR ARASINDA ÜZÜNTÜ VE HAYAL KIRIKLIĞINA YOL AÇTI...